

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 100.808 van 13 november 2001

A. 109.547/XIII-2366

In zake: **de Vereniging zonder winstoogmerk
PETITIONS-PATRIMOINE,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques SAMBON, advocaat,
Wijnheuvelenstraat 227
1030 Brussel,

tegen:

1. de gemeente Sint-Pieters-Woluwe,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Bernard LOUVEAUX, advocaat,
Koninklijke Prinsstraat 85
1050 Brussel,

2. het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe COENRAETS, advocaat,
F.D. Rooseveltlaan 84 bus 3
1050 Brussel.

Tussenkommende partij:

de Naamloze Vennootschap ODEBRECHT,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pieter JONGBLOET, advocaat,
Grotehertstraat 12
1000 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 27 augustus 2001 ingestelde vordering, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk PETITIONS-PATRIMOINE de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert "van de stedenbouwkundige vergunning die op 18 juni 2001 aan de N.V. ODEBRECHT is afgegeven met betrekking tot een goed gelegen

aan de Tervurenlaan 118 tot 126 en Hertoginstraat 3 tot 13 en strekkende tot het afbreken van een gebouw, het oprichten van een flatgebouw met kantoren, winkels, een bankagentschap en 59 ondergrondse garages, met inpassing van een beschermd gebouw «Tervurenlaan 120» en het afwerken van de ruwbouw";

Gezien het dezelfde dag ingediende verzoekschrift waarbij dezelfde verzoekende partij, die de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien het op 19 september 2001 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap ODEBRECHT vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in de schorsingsprocedure;

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partijen;

Gezien het verslag van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2001, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 6 november 2001 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. SAMBON, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. I. DE MOFFARTS, loco Mr. B. LOUVEAUX, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, van Mr. Ph. COENRAETS, advocaat, die voor de tweede verwerende partij verschijnt en van Mr. P. JONGBLOET, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen:

A. De periode voorafgaand aan de indiening van de huidige vergunningsaanvraag.

1. Op 29 november 1990 stelt de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen aan de bevoegde minister voor om de procedure te starten teneinde de voorgevel, de bedaking en het smeedwerk van het gebouw gelegen aan de Tervurenlaan nr. 120, te Sint-Pieters-Woluwe als monument te beschermen. In de brief wordt vermeld dat dit kleine herenhuis, dat in 1906 is gebouwd voor luitenant de LANNOY, een typisch bouwwerk is van architect Paul HAMESSE en dat de stijl ervan getuigt van de introductie te Brussel van de kunststroming Weense Sezession. De werken voor het weer in orde brengen van het gebouw worden geschat op twee miljoen frank.

2. Op 24 juni 1991 geeft het college van burgemeester en schepenen van Sint-Pieters-Woluwe aan Paul VAN BELLE, die destijds eigenaar was van het goed, een stedenbouwkundige vergunning nr. 2 af met betrekking tot de bouw, op terreinen gelegen aan de Tervurenlaan 118/126 en de Hertoginstraat 3/13, van een woongebouw, kantoorruimten en handelsruimten, waarbij ondergronds gebouwd zou worden in de achteruitbouwstrook.

De stedenbouwkundige vergunning is gunstig maar "onder voorbehoud dat wordt afgezien van de procedure of dat een ongunstig advies wordt gegeven nopens de eventuele bescherming van het gebouw dat gelegen is aan de Tervurenlaan 120 en onder voorbehoud dat het project strikt overeenstemt met de voorschriften van het voornoemde bijzondere plan van aanleg, inzonderheid wat betreft het verbod om te bouwen in de bouwvrije strook".

3. Op 23 december 1991 verstrekt het college van burgemeester en schepenen aan Paul VAN BELLE de bouwvergunning die laatstgenoemde gevraagd had om enerzijds de gebouwen af te mogen breken gelegen aan de Tervurenlaan 118/126 en de Hertoginstraat 3/13 en anderzijds er een flatgebouw op te trekken met een bankkantoor op de gelijkvloerse verdieping en kantoorruimten.

De vergunning legt inzonderheid de volgende voorwaarde op:

" nog vóór elke werkzaamheid en ongeacht de afwezigheid van enige verplichting tot bescherming of bewaring van de voorgevel van het gebouw gelegen aan de

Tervurenlaan 120 voorzien in de opmaak van een nauwkeurig fotostereoscopisch overzicht van die voorgevel, de demontage van de meest representatieve elementen van die voorgevel en de opberging ervan volgens de nadere regels die met de gemeente overeen te komen zijn".

4. Op 18 maart 1992 geeft de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen een gunstig advies omtrent de bescherming vanwege het nationale belang van de bewaring van het gebouw vanuit een artistiek en historisch oogpunt.

5. Op 26 maart 1992 neemt de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een besluit, gegrond op de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, waarmee het geheel dat gevormd wordt door de voorgevel en de bedaking van het gebouw gelegen aan de Tervurenlaan 120 te Sint-Pieters-Woluwe als monument beschermd wordt. Het besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 april 1992. Tegen deze bescherming is geen enkel beroep tot nietigverklaring ingediend.

6. Bij een brief van 9 juni 1992 vraagt Paul VAN BELLE aan de voorzitter van de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de toestemming om een aanvang te maken met de demontage en de verplaatsing van de voorgevel waarvoor de bescherming is uitgesproken, en betoogt dat het onmogelijk gebleken is om de beschermde delen van het gebouw te verwerken in zijn bouwontwerp.

7. Op 10 september 1992 schrijft de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, die op 12 augustus 1992 door de betrokkene op de hoogte is gebracht van zijn ontwerp, het volgende aan Paul VAN BELLE:

" In antwoord op uw brief van 12 augustus 1992 hebben wij de eer u te laten weten dat ons College een ongunstig advies heeft uitgebracht, overwegende:

- dat de intrinsieke architectonische waarde van dit gebouw versterkt wordt door en mitsdien onlosmakelijk verbonden is met de onmiddellijke bebouwde omgeving ervan;
- dat de ligging van dit gebouw een opmerkelijk getuigenis is van een sobere bouwstijl aan een van de meest prestigieuze stedenbouwkundige realisaties van het Gewest.

Ons College is bovendien van oordeel dat het bijzonder ongepast zou zijn om zo'n belangrijk bouwwerk op het stuk van de architecturale ontwikkeling in het Brussels Gewest, af te zonderen uit zijn historische context.

Het hoopt overigens dat dit gebouw snel gerestaureerd zal worden en dat het originele smeedwerk teruggeplaatst zal worden".

8. Op 30 april 1993 richt Paul VAN BELLE aan de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een vordering tot herstelvergoeding wegens "het uitzonderlijke nadeel dat hij lijdt door de bescherming van het gebouw gelegen aan de Tervurenlaan 120, waarvan hij eigenaar is, en door de impliciete beslissing waarbij zijn verzoek om wijziging-verplaatsing van dat gebouw, wordt afgewezen". Overeenkomstig artikel 11, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bedraagt de gevorderde herstelvergoeding 252.376.513 frank, te vermeerderen met de interesten vanaf 31 maart 1993.

9. Op 1 mei 1993 laat Paul VAN BELLE het gebouw gelegen aan de Tervurenlaan 118 slopen. Er wordt ook begonnen met een gedeeltelijke afbraak van het gebouw gelegen aan het nummer 120.

10. Op 19 mei 1993 vaardigt de burgemeester van Sint-Pieters-Woluwe een verordening uit waarmee hij de toegang tot de eigendommen aan de Tervurenlaan met de nummers 118, 120 en 122 ontzegt en tevens het verkeer langs deze gebouwen verbiedt.

De politieverordening is ingegeven door de toenmalige staat van het gebouw gelegen aan de Tervurenlaan 120, die naar het schijnt een aanzienlijk gevaar inhoudt van vallende stenen komende van de voorgevel.

11. Op 20 mei 1993 overhandigt het expertisebureau "D. & H.", dat door de gemeente geraadpleegd is, zijn verslag met betrekking tot het gebouw dat gelegen is aan de Tervurenlaan 120.

Uit het verslag blijkt dat de voorgevel nog betrekkelijk goed is, ondanks het duidelijke gebrek aan onderhoud gedurende de laatste jaren. Twee onderdelen dreigen evenwel op korte termijn een zekere instabiliteit te vertonen vanwege de gedeeltelijke afbraak - die in het verslag als "ongebruikelijk" omschreven wordt - van het betrokken gebouw en van het gebouw ernaast. In het verslag worden verschillende mogelijke oplossingen opgesomd om dat te verhelpen.

12. Op 21 mei 1993 vaardigt de burgemeester een politiebesluit uit met betrekking tot het gebouw gelegen aan de Tervurenlaan 120; artikel 1 luidt als volgt:

" Indien tegen 26 mei 1993 om 24 uur door de daartoe bevoegde persoon niet alle maatregelen genomen en werkzaamheden uitgevoerd zijn om

de veiligheid te herstellen op de Tervurenlaan ter hoogte van de nummers 116 en 122, zal de gemeente Sint-Pieters-Woluwe op eigen gezag die maatregelen en werkzaamheden laten nemen, respectievelijk uitvoeren".

Op diezelfde dag verzoekt de burgemeester Paul VAN BELLE om de noodzakelijke maatregelen te nemen teneinde de openbare veiligheid te verzekeren. Uit de brief van 21 mei 1993 blijkt dat de geadresseerde ervan zelf de burgemeester verzocht heeft gebruik te maken van zijn politiebevoegdheden.

13. Het omstreden gebouw - of wat ervan overblijft - wordt, ondanks zijn gedeeltelijke bescherming, volledig afgebroken in de nacht van diezelfde 21 mei 1993.

14. Op 24 juni 1993 wijst de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het verzoek om herstelvergoeding af dat op 30 april 1993 is ingediend door Paul VAN BELLE.

15. Op 30 juni 1993 vernietigt de Minister-President van de Executieve, belast met ruimtelijke ordening, plaatselijke besturen en werkgelegenheid, het besluit van 21 mei 1993 van de burgemeester van Sint-Pieters-Woluwe wegens schending van de wet en schending van het algemeen belang.

Als motief voor de vernietiging worden in de beslissing van 30 juni 1993 opgegeven: schending van artikel 134 van de nieuwe gemeentewet, niet-naleving van de wet van 29 juli 1991, overtreding van het beschermingsbesluit (afwezigheid van dringende redenen van openbare veiligheid die de afbraak kunnen rechtvaardigen) en dubbelzinnigheid en tegenstrijdigheid van de motivering.

Noch de burgemeester, noch Paul VAN BELLE hebben binnen de termijn voor beroep in betwiste zaken beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen deze vernietigingsbeslissing, die het politiebesluit ab initio doet verdwijnen uit de rechtsordening, zodat dat besluit dan geacht wordt nooit te hebben bestaan.

16. Op 2 augustus 1993 dient burgerlijk ingenieur BINARD, aangewezen bij een overeenkomst gesloten tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Paul VAN BELLE, de gemeente Sint-Pieters-Woluwe en het sloopbedrijf, zijn expertiseverslag in.

In dat verslag worden de volgende conclusies getrokken:

- " 1- Er was blijkbaar geen enkele spoed vereist voor de afbraak aan de gebouwen aan de Tervurenlaan nrs. 118 en 120 en projectontwikkelaar VAN BELLE, zijn raadgevers en aannemer DE CONINCK beschikten klaarblijkelijk over de nodige tijd om de middelen te bestuderen die aangewend moesten worden ter beveiliging van de beschermde kunstwerken. Projectontwikkelaar VAN BELLE heeft geen schriftelijk bevel gegeven voor de afbraak van het omstreden gebouw, noch enige omschrijving van de te nemen maatregelen met het oog op de bewaring van de beschermde gedeelten van dat gebouw.
- 2- Met het oog op de afbraak van het gebouw gelegen aan de Tervurenlaan nr. 118 was het noodzakelijk dat aannemer DE CONINCK bewarende maatregelen nam teneinde mogelijke gevaren van instabiliteit van de aangrenzende gebouwen te beperken. Zulke verschijnselen hebben zich in de praktijk niet voorgedaan. Toch zijn er maatregelen getroffen ten gevolge van de opmerkingen die geformuleerd waren door de deskundigen DOMS en HERMOYE.
- 3- De bewaring van de beschermde voorgevel ter plaatse was mogelijk, zelfs al zou het omstreden gebouw gesloopt worden. In dat geval was het evenwel absoluut noodzakelijk om een metalen structuur neer te zetten in de bouwvrije strook aan de voorkant van de voorgevel, alsook ankers in de grond aan te brengen teneinde de funderingen van de voornoemde voorgevel te verankeren.
- 4- De bewaring van de bestaande bedaking, voor zover deze enig nut vertoonde, was in de praktijk niet mogelijk tenzij men zou afzien van de afbraak van het omstreden gebouw.
- 5- Voordat het omstreden gebouw gesloopt werd, vertoonde het geen enkel teken van onstabieleit dat een onmiddellijk gevaar had kunnen inhouden voor de omgeving. Bij de afbraak van de aangrenzende gebouwen moesten de gemeenschappelijke gevelspitsen ondersteund worden, gelet op de wijze waarop het omstreden pand gebouwd was, namelijk met mogelijk losse verbindingen tussen de muren. De voorbereidende werkzaamheden die voorafgingen aan de sloop en die aangevangen zijn door de onderneming DE CONINCK, hebben geleid tot een verzwakking van het omstreden gebouw. Dat had verholpen kunnen worden door ondersteuning van de gemeenschappelijke muur aan de kant van nummer 118, alsook door ondersteuning van de betreffende vloeren.
- 6- Het enige echte en onmiddellijke mogelijke gevaar op het ogenblik dat met de sloop begonnen is, bestond in de onstabieleit van een aantal stenen van de voorgevel. Dat gevaar rechtvaardigde politiemaatregelen waaraan een einde gemaakt kon worden zodra gepaste instandhoudingsmaatregelen genomen zouden zijn die bovendien niet veel kosten.
- 7- De methode die door aannemer DE CONINCK is aangewend voor de demontage/sloop van de beschermde voorgevel, bestond meer in loutere afbraak dan in demontage in de zin van de aanbevelingen van deskundige HERMOYE. Projectontwikkelaar VAN BELLE en deskundige HERMOYE hebben in dat verband hun voorbehoud kenbaar gemaakt aan de aannemer.
- 8- De onderdelen die deel uitmaken van de beschermde voorgevel en die uit de sloop gerecupereerd en geïdentificeerd zijn, kunnen opnieuw worden gebruikt met het oog op een heropbouw. De weinige stukken die ontbreken zullen vervangen moeten worden en de beschadigde stukken zullen hersteld moeten worden volgens gepaste methodes die veelvuldig toegepast worden

bij restauraties. Het herstel van het smeedwerk zal heel wat meer voeten in de aarde hebben, aangezien een deel ervan verdwenen is.

- 9- Het onderzoek van de wijze waarop de partijen hun wettelijke verplichtingen zijn nagekomen, valt buiten het bestek van het minnelijke deskundigenonderzoek zoals dit door de partijen in onderling overleg overeengekomen is. Dat probleem heeft dus betrekking op de grond van het geschil dat voor de bevoegde rechtbank gebracht moet worden".

17. In zijn arrest van 20 oktober 1994 beveelt het hof van beroep van Brussel in kort geding en onder verbeurte van een dwangsom de stopzetting van de werken op het terrein gelegen aan de Tervurenlaan 120, totdat de bodemrechter een uitspraak gedaan heeft over de rechtsvordering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die ertoe strekt de voorgevel en de bedaking die beschermd waren, in hun oorspronkelijke toestand te herstellen.

Het verbiedt de heropbouw, voordat een uitspraak ten gronde wordt gedaan, van de beschermde onderdelen, tenzij met toestemming van de Executieve en wijst een deskundige aan die ermee belast wordt de bewarende maatregelen te bepalen die genomen moeten worden.

Hoewel de auditeur het de tweede verwerende partij gevraagd had in zijn verslag, heeft zij de Raad van State niet kunnen duidelijk maken wat het betoog was van dat arrest, in de wetenschap dat het arrest van 20 oktober 1994 weinig verenigbaar is met de toekenning van een nieuwe vergunning voor een project dat vergelijkbaar is met datgene waarvoor een vergunning is verleend bij de beslissing van 23 december 1991.

B. Het project dat aanleiding gegeven heeft tot de vergunning van 22 januari 2001.

18. Op 14 september 2000 dienen de naamloze vennootschap ODEBRECHT en William NAGELS bij het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Woluwe een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning in teneinde de huizen gelegen aan de Tervurenlaan 122 en 124 af te breken, om aan de nummers 118 tot 126 van die laan een flatgebouw op te richten met een bankagentschap, handelsruimten, kantoorruimten en ondergrondse parkeergarages, om een beschermd gebouw herop te bouwen en om de ruwbouw af te werken van het gebouw dat gelegen is aan de Hertoginstraat 3 en 13.

19. Over het project wordt een openbaar onderzoek gehouden van 31 oktober tot 14 november 2000.

Tijdens dat openbaar onderzoek worden verschillende bezwaarschriften ingediend, onder meer ook het uitvoerig gemotiveerde bezwaarschrift van de vereniging zonder winstoogmerk PETITIONS-PATRIMOINE, die kritiek uit op het project doordat het gepaard gaat met een nog grotere afbraak van hetgeen nog als erfgoed op het terrein aanwezig is, inzonderheid ten koste van de goede integratie van de weer op te bouwen voorgevel van het gebouw op het nummer 120.

In het bezwaarschrift wordt uitvoerig ingegaan op de intrinsieke architectonische kwaliteiten van de gebouwen gelegen op de nummers 122 en 124, waarvan de afbraak in de ogen van de vereniging niet aanvaardbaar is. Die vereniging voegt eraan toe dat afbraak van die gebouwen en vervanging ervan door een gebouw van negen verdiepingen het weer in orde brengen van het gebouw op het nummer 120 zinloos kan maken. De voorgevel van dat gebouw zou aldus volledig buiten zijn verband komen te staan en de aanblik ervan zou volledig worden beheerst door constructies van praktisch dubbele omvang.

In het bezwaarschrift wordt eveneens getwijfeld of de in het vooruitzicht gestelde kantoorruimten in overeenstemming zijn met het bijzonder bestemmingsplan (BBP) en het gewestplan, gewijzigd bij het gewestelijk ontwikkelingsplan (GewOP).

20. Op 22 november 2000 geeft de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen het volgende advies:

" En date du 13 octobre 2000, la Commission a rendu un avis défavorable sur un projet pratiquement semblable à la présente demande (le projet examiné en octobre étant déjà lui-même semblable à celui examiné le 3 février 1999...). Dans ces conditions, la Commission ne peut que confirmer son avis négatif. Elle émet également les remarques suivantes :

- La principale modification apportée par la nouvelle demande porte sur le recul du surhaussement de la façade classée. L'élévation qui accompagne le dossier est cependant mensongère par rapport à la coupe qui figure dans le même dossier : l'auteur de projet a oublié d'y faire figurer le dernier niveau et les cabanons techniques - dont l'un est précisément disposé, de manière aléatoire, au-dessus de la façade classée! Cette proposition est inacceptable et la Commission s'insurge contre le manque de correction du procédé utilisé. Le nouveau complexe tel qu'il est dessiné pose déjà un sérieux problème d'échelle par rapport à la façade protégée. S'il compte encore des niveaux supplémentaires, il pose aussi un problème au niveau urbanistique, et hypothèque définitivement l'intégration de la façade de HAMESSE.
- En outre, comme elle le signale depuis février 1999, la Commission estime que la seule manière de restituer à la façade sa cohérence dans l'avenue serait de renforcer la lisibilité du parcellaire en prévoyant à gauche et à droite du 120, des constructions au traitement architectural différencié (afin

d'éviter un effet de «collage» de la façade dans un ensemble homogène). La conservation des numéros 122 et 124 (le bâtiment d'angle dû à l'architecte Jules Rau) lui semble de loin la meilleure solution à promouvoir pour garantir cette intégration.

- Enfin, la Commission relève que les plans indiquent derrière la façade classée, des locaux intitulés «logement» (sans cuisines ni salles de bains). Quelle que soit l'affectation prévue, la superficie des locaux est insuffisante pour y développer une quelconque activité, ce qui rend hypothétique tout effort de revitalisation de la maison".

Het advies van 13 oktober 2000 luidt als volgt:

- " Betreft: SINT-PIETERS-WOLUWE. Tervurenlaan 120 - woning n.o.v. arch. P. HAMESSE. Heropbouw van de voorgevel in het kader van een nieuwbouwproject aan het Montgomeryplein, de Tervurenlaan 118-126 en de Hertoginstraat 3-13.
Dossier behandeld door Dhr. Etienne HEYMANS

Sinds de sloop van dit huis vraagt de K.C.M.L. de ontwerpers de voorgevel in situ herop te bouwen, zonder ophoging. Deze eis stoelt op drie belangrijke overwegingen :

- de ordonnantie van 4/03/1993 inzake het behoud van het onroerend erfgoed verbiedt het verplaatsen van beschermd erfgoed;
- gelijktijdig met de voorgevel werd ook de bedaking van het huis beschermd (een plat dak);
- het ophogen van de voorgevel zou de architecturale waarde ervan aantasten.

De aanvrager werd herhaaldelijk op dit advies gewezen tijdens meerdere vergaderingen in 1995 en 1998 in aanwezigheid van de architecten. Op 26/01/1999 had opnieuw een vergadering plaats in aanwezigheid van de Gemeente, vertegenwoordigd door de Burgemeester en de Schepen van Stedenbouw en van Dhr. M. CORBIAU, de ontwerper. Ondanks de eerdere adviezen vroegen zij de K.C.M.L. toen uitdrukkelijk haar mening te herzien.

De Commissie hield zich tijdens haar vergadering van 3/02/1999 echter aan het tot dan toe ingenomen standpunt : de reconstructie in situ van de voorgevel zonder ophoging, overeenkomstig het besluit ter bescherming van de voorgevel en de bedaking. Ze meende dat de gevel uitsluitend een samenhang t.o.v. de laan kon herwinnen door de leesbaarheid van de oude perceelsindeling te versterken en door rechts en links van het nummer 120 constructies met een gedifferentieerde architectuur te voorzien. Zo zou men vermijden dat de gereconstrueerde voorgevel "gekleefd" leek tegen een homogene achtergrond. Het behoud van het hoekgebouw n.o.v. architect Jules RAU leek daartoe veruit de beste oplossing.

Het ontwerp dat de Commissie nu wordt voorgelegd, is haast identiek aan het op 3/02/1999 onderzochte voorstel waarover zij negatief advies uitbracht. De K.C.M.L. kan dan ook niet anders dan haar negatief advies over deze aanvraag bevestigen".

21. Op 23 november 2000 brengt de overlegcommissie een voorwaardelijk gunstig advies uit.

22. Tijdens zijn vergadering van 12 december 2000, brengt het college van burgemeester en schepenen een voorwaardelijk gunstig advies uit en besluit het aan de gemachtigde ambtenaar een afwijking te vragen van het BBP voor wat betreft het aantal parkeerplaatsen.

23. Op 12 januari 2001 verleent de gemachtigde ambtenaar de gevraagde afwijking.

24. Op 22 januari 2001 verleent het college van burgemeester en schepenen aan de naamloze vennootschap ODEBRECHT, die vertegenwoordigd wordt door William NAGELS, de stedenbouwkundige vergunning waarmee zij op een goed gelegen aan de Tervurenlaan 118 tot 126 en de Hertoginstraat 3/13 "een" gebouw mag afbreken, een flatgebouw mag optrekken met kantoorruimten, handelsruimten, bankagentschap en 59 ondergrondse parkeergarages, het beschermde gebouw aan de Tervurenlaan 120 mag heropbouwen en bestaande ruwbouw mag afwerken.

Die stedenbouwkundige vergunning luidt als volgt:

" Gelet op de aanvraag ingediend door
de N.V. ODEBRECHT vertegenwoordigd door de Heer William NAGELS
Heide, 7 1780 WEMMEL

met betrekking tot een goed gelegen Tervurenlaan, 118/126 EN
Hertoginstraat, 3/13
en strekkende tot het afbreken van een gebouw, het oprichten van een
appartementencomplex met kantoren, handel, bankagentschap en 59 ondergrondse
garages, het herbouwen van een beschermd gebouw «Tervurenlaan, 120» en het
afwerken van de ruwbouw.

Overwegende dat het ontvangstbewijs van die aanvraag de datum
draagt van 19.09.2000;

Gelet op de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende
organisatie van de planning en de stedenbouw;

Gelet op artikel 123, 7°, van de nieuwe gemeentewet;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
van 4 juli 1996 betreffende de verzending van de documenten met het oog op de
behandeling van de aanvragen om stedenbouwkundige vergunning en
verkavelingsvergunning, de aanvragen om stedenbouwkundig attest en
stedenbouwkundig attest met het oog op verkaveling;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
van 23 november 1993 betreffende de openbare onderzoeken en de speciale
regelen van openbaarmaking inzake stedenbouw en leefmilieu gewijzigd bij
besluit van de Regering van 10 juli 1997;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 29 juni 1992 betreffende de overlegcommissies;

Overwegende dat er voor het gebied waarin het goed gelegen is een ander vigerend bijzonder bestemmingsplan bestaat dan een bijzonder bestemmingsplan dat de goedgekeurd is op grond van artikel 17 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw;

Gelet op de beslissing van de gemachtigde ambtenaar van 12 JANUAR1 2001 tot verlenging, op het met redenen omklede voorstel van het College van 4 DECEMBER 2000, van een afwijking van het bijzonder bestemmingsplan met betrekking tot het aantal parkeerplaatsen, afwijking als volgt luidt :

- . Gezien het goed zich situeert in een gemengd woon- en bedrijfsgebied, pichews van het gewestplan, geamendeerd door het gewestelijk ontwikkelingsplan, goedgekeurd op 3 maart 1995 (perimeter voor verhoogde bescherming van de huisvesting, pichews en langsheen een structurerende ruimte);
- . Overwegende dat de aanvraag bestaat tot het afbreken van een gebouw en de heropbouw van een appartementsgebouw met 30 woongelegenheden met een commerciële gelijkvloers en 59 parkeergelegenheden en dat de volledige integratie van de geklasseerde voorgevel, Tervurenlaan, 120, voorziet;
- . Overwegende dat de diverse bestemmingen van het ontwerp de noodzaak schept van 72 parkeerplaatsen volgens de voorschriften van het bijzonder bestemmingsplan nr I ab / 5de fase; dat het dossier om stedenbouwkundige vergunning 59 parkeerplaatsen voorziet;
- . Overwegende de uitzonderlijk gunstige ligging van deze plaats op het vlak van de bediening door het openbaar vervoer; dat derhalve een kleiner aantal parkeerplaatsen dan opgelegd door de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder bestemmingsplan nr I ab / 5de fase aanvaardbaar is zonder de woonkwaliteiten van de buurt in het gedrang te brengen;
- . Gelet op het positief advies van het bestuur Uitrustingen en Verplaatsingen van 26.10.2000;

OP VOLGENDE VOORWAARDEN :

- de technische installaties voor verluchting en koeling moeten ingewerkt worden in de technische verdieping;
 - de dubbele parkings voor te behouden aan de woningen;
 - de platte daken binnenin het huizenblok voorzien als beplanten daken.
- Ref.: 19/der/132424.

Overwegende dat de aanvraag onderworpen werd aan de speciale regelen van openbaarmaking van 31 OKTOBER 2000 tot 14 NOVEMBER 2000 en dat ZES bezwaarschriften zijn ingediend; dat het College daarover heeft beraadslaagd en beslist;

Gelet op het advies van de overlegcommissie van 23 NOVEMBER 2000;

Gelet op de gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen;

Gelet op de gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen;

Gelet op het gewijzigd plan van de voorgevel van de Tervurenlaan (REF. A.16..c).

BESLUIT:

ART.1. De vergunning wordt afgegeven aan de N.V. ODEBRECHT, vertegenwoordigd door de Heer William NAGELS, om volgende redenen:

- gelet op het bijzonder bestemmingsplan nr I ab / 5de fase, goedgekeurd bij besluit van de Brusselse Executieve van 21.12.1989;
- gelet op de bezwaren ingediend in de loop van het openbaar onderzoek en de opmerkingen verzameld tijdens de vergadering van de Overlegcommissie;
- gelet op de ligging van het goed binnen de perken van een gemengd woon- en bedrijfsgebied van het Gewestplan en van een perimeter voor verhoogde bescherming van de huisvesting van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan;
- gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 13.10.2000 en 22.11.2000;
- overwegende dat het ontwerp de heropbouw "in situ" van de gevel en het d(a)kterras van het beschermde gebouw «120, Tervurenlaan» mogelijk maakt;
- gelet het positief advies van het Bestuur Uitrustingen en Verplaatsingen van 26.10.2000;
- gelet op het advies van de Overlegcommissie van 29.11.1991 m.b.t. een ontwerp op dezelfde plaats;
- gelet op de stedenbouwkundige vergunning nr 271 afgeleverd op 23.12.1991;
- overwegende dat de ruwbouw van het kantoorgebouw toegelaten in de Hertoginstraat uitgevoerd werd;
- overwegende de uitzonderlijke gunstige ligging van deze plaats op het vlak van de bediening door het openbaar vervoer; dat derhalve een kleiner aantal parkeerplaatsen dan opgelegd door de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder bestemmingsplan nr I ab / 5de fase aanvaardbaar is zonder de woonkwaliteiten van de buurt in het gedrang te brengen;
- overwegende dat het op te richten gebouw en handelsbestemmingen (bankagentschap) voorziet op de eerste verdieping;
- overwegende evenwel dat de bestemming van de eerste verdieping van het gebouw Tervurenlaan verplichtend moet voorbehouden worden aan woongelegenheid, met uitsluiting van het nr 120, Tervurenlaan;
- overwegende dat geen enkele verhoging van de gemene muur met het nr 116, Tervurenlaan voorzien is achteraan het gebouw;
- overwegende dat het nodig is om de leesbaarheid van de perceelsindeling t.o.v. het nr 118, Tervurenlaan te versterken zowel op het vlak van de materialen als van de kleuren;
- overwegende dat rekening houdend met het gemengd karakter van het ontwerp, het openbaar onder eveneens gehouden werd in de Gemeente

Etterbeek; dat deze laatste haar ontwerp van voorwaardelijk advies m.b.t de koel- en verluchttingsinstallaties heeft overgemaakt;

- gelet op de nieuwe plannen van 30.11.2000 gewijzigd in het licht van het advies van de Overlegcommissie van 23.11.2000;
- overwegende dat de diverse bestemmingen van het ontwerp de noodzaak schept van 72 parkeerplaatsen volgens de voorschriften van het bijzonder bestemmingsplan nr I ab / 5de fase;
- overwegende dat het dossier om stedenbouwkundige vergunning 59 parkeerplaatsen voorziet;
- overwegende dat derhalve een afwijking dient voorgesteld te worden aan de gemachtigde ambtenaar van het Bestuur voor Ruimtelijk Ordening en Huisvesting voor de 13 ontbrekende parkeerplaatsen;

ART.2. De vergunninghouder moet:

- 1° volgende voorwaarden, opgelegd door het College van Burgemeester en Schepenen, naleven :

de vergunninghouder moet :

- a) de technische installaties voor verluchting en koeling moeten ingewerkt worden in de technische verdieping;
- b) verplicht de gabarieten voorzien door het bijzonder bestemmingsplan na te leven, hetzij 24 m.;
- c) de dubbele parkings voor te behouden aan de woningen;
- d) de platte daken binnenin het huizenblok voorzien als beplante daken;
- e) bij aangetekend schrijven, gericht aan de Directeur van de Dienst Openbare Werken (tel.: 02/773.06.00) een plaatsbeschrijving op tegenspraak aan vragen m.b.t. het wegdek, de trottoirs, de parkeerstroken, de beplanting, enz. Bij gebrek, wordt de weg voor de werf alsook op 20 m. aan weerszijden ervan geacht in perfecte staat te zijn op het ogenblik van de opening van de werf;
- f) bij het College van Burgemeester en Schepenen een aanvraag in dienen voor het vellen van bomen, behalve voor de bomen die zich op de plaats van het in te planten gebouw bevinden;
- g) in geval mandelige muren nodig zijn, zullen zij uit een monolithische bakstenen muur bestaan met een minimum dikte van 28 cm;
- h) overeenkomstig artikel 164, 4°, van de ordonnantie van 29 augustus 1991, houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, zich houden aan de voorschriften 6.2. en 6.3. van de Praktische leidraad voor het plaatsen van nutsleidingen en de aansluitingsvoorschriften RN135H voor de eengezinswoningen en RN134A voor de appartementsgebouwen, uitgevaardigd door de N.V. BELGACOM, met betrekking tot de aansluiting aan het net;
- i) Titel IV, § 3, punt 14., van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening, goedgekeurd bij besluit van 03.06.1999 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, naleven waardoor vastgesteld wordt dat de gemeenschappelijke delen van gebouwen met meerdere woningen die voorzien zijn van een lift, met inbegrip van de toegangsdeur van de woningen, toegankelijk moeten zijn voor personen met beperkte mobiliteit.

- 2° de algemene bouwverordening te eerbiedigen en meer bepaald:

- 2.1.- de titel XIII met betrekking tot preventiemaatregelen tegen brand, alsook de voorwaarden gesteld in het advies van 23 NOVEMBER 2000, ref. C.2000.1553/1/ABM/SV, door de Brusselse Hoofdstedelijk Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp;
 - 2.2.- het artikel 5 van titel XX, met betrekking tot de isolatie van woongebouwen tegen buitengeluiden; vastgesteld door de Agglomeratieraad van Brussel;
- 3° de bijzondere aanwijzingen vermeld in bijlage 1 van dit besluit in acht nemen.

ART.3. Dit besluit wordt gelijktijdig betekend aan de aanvrager en aan de gemachtigde ambtenaar voor de eventuele uitoefening van zijn schorsingsrecht.

ART.4. De vergunninghouder geeft het College van Burgemeester en Schepenen alsmede de gemachtigde ambtenaar (Ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, Bestuur voor de Ruimtelijke Ordening en de Huisvesting, Vooruitgangstraat, 80 - 1030 Brussel) bij aangetekende brief kennis van het begin der vergunde werken of handelingen en dit ten minste acht dagen voor ze aangevat worden.

ART.5. Deze vergunning brengt geen vrijstelling mede van de verplichting tot het aanvragen van vergunningen die door andere wettelijke of verordenende bepalingen zijn voorgeschreven".

25. Op 23 februari 2001 vraagt de vereniging zonder winstoogmerk INTER-ENVIRONNEMENT BRUXELLES dat het gebouw gelegen aan de Tervurenlaan 124 beschermd zou worden om de volgende redenen:

" Het huis met het nummer 124 aan de Tervurenlaan is de woning van architect Jules RAU (overleden in 1923). Dit huis werd gebouwd omstreeks 1907 en er werden daarover meerdere artikels gepubliceerd in verschillende architectuurtijdschriften van die tijd (tussen 1908 en 1914). Het huis is typerend voor het werk waarbij gebruik gemaakt wordt van kleurenexpressie in de gevelmaterialen alsook een voorbeeld van gewestelijke architectuur. Het huis is opgericht in cottage-stijl, geïntroduceerd door H. van de Velde. Het straalt een intieme en discrete sfeer uit die bewust is nagestreefd. Een lichte kleurenschakering wordt verkregen door het aanbrengen van horizontale banen in Euvillesteen in het metselwerk bestaande uit grijze bakstenen.

Het huis staat op een atypisch hoekterrein, dat heel wat beperkingen heeft en werd destijds geprezen voor de interne organisatie ervan (een interessant gegeven is dat de plannen ook bekendgemaakt zijn)".

Het verzoek wordt gestaafd met een petitie, waarop meer dan honderd vijftig handtekeningen verzameld zijn.

26. Arrest nr. 96.094 van 1 juni 2001 schorst de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning die is afgegeven op 22 januari 2001 (zaak A. 102.304/XIII-2109).

In het arrest wordt gesteld dat het middel, waarmee kritiek geuit werd op de formele motivering van de vergunning in het licht van de doelstellingen van bescherming van het erfgoed die verwoord zijn in bepalingen van intern recht (ordonnantie van 4 maart 1993 en gewestplan) en van internationaal recht (Overeenkomst van Granada, Charter van Venetië en het Europese Handvest betreffende het architectonische erfgoed), ernstig is.

Op 18 juni 2001 trekt het college van burgemeester en schepenen de stedenbouwkundige vergunning van 22 januari 2001 in. De intrekkingbeslissing wordt aan de Raad van State pas meegedeeld bij een brief van 18 september 2001 van de advocaat van de gemeente.

27. Op 14 juni 2001 beslist de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om geen procedure tot bescherming als monument van het gebouw gelegen aan de Tervurenlaan 124, in gang te zetten.

Op 3 augustus 2001 stelt de vereniging zonder winstoogmerk PETITIONS-PATRIMOINE bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring in dat gericht is tegen de beslissing van 14 juni 2001 (zaak A. 108.458/XIII-2283).

C. Het project - dat identiek is aan het voorgaande - dat aanleiding gegeven heeft tot de tweede stedenbouwkundige vergunning.

28. Op 18 juni 2001 geeft het college van burgemeester en schepenen aan de naamloze vennootschap ODEBRECHT een nieuwe stedenbouwkundige vergunning af met betrekking tot een goed gelegen Tervurenlaan 118 tot 126 en Hertoginstraat 3 tot 13, voor het afbreken van een gebouw, het oprichten van een flatgebouw met kantoren, een bankagentschap en 59 ondergrondse garages, met inbegrip van de inpassing van een beschermd gebouw "Tervurenlaan 120" en het afwerken van de ruwbouw aan de Hertoginstraat 3 tot 13.

De nieuwe vergunning heeft betrekking op hetzelfde project als dat waarvoor toestemming verleend is door de stedenbouwkundige vergunning van 22 januari 2001. De tenuitvoerlegging van die laatste vergunning is namelijk geschorst door arrest nr. 96.094 van 1 juni 2001.

Die vergunning, die het onderwerp is van de thans onderzochte vordering tot schorsing, luidt als volgt: (de nummering van de motiveringen onder artikel 1 is toegevoegd teneinde het herkennen ervan te vergemakkelijken):

"

Gelet op de aanvraag ingediend door
de N.V. ODEBRECHT vertegenwoordigd door
de Heer William NAGELS
Heide, 7 1780 WEMMEL

met betrekking tot een goed gelegen TERVURENLAAN, 118/126 EN
HERTOGINNESTRAAT, 3/13 en strekkende tot het afbreken van een gebouw,
het oprichten van een appartementsgebouw met kantoren, bankagentschap en 59
ondergrondse garages, met integratie van een beschermd gebouw "Tervurenlaan,
120" en het afwerken van de ruwbouw, Hertoginnestraat, 3/13.

Overwegende dat het ontvangstbewijs van die aanvraag de datum
draagt van 19.09.2000;

Gelet op de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie
van de planning en de stedenbouw;

Gelet op artikel 123, 7°, van de nieuwe gemeentewet;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van
4 juli 1996 betreffende de verzending van de documenten met het oog op de
behandeling van de aanvragen om stedenbouwkundige vergunning en
verkavelingsvergunning, de aanvragen om stedenbouwkundig attest en
stedenbouwkundig attest met het oog op verkaveling;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van
23 november 1993 betreffende de openbare onderzoeken en de speciale regelen
van openbaarmaking inzake stedenbouw en leefmilieu gewijzigd bij besluit van
de Regering van 10 juli 1997;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van
29 juni 1992 betreffende de overlegcommissies;

Overwegende dat er voor het gebied waarin het goed gelegen is een
ander vigerend bijzonder bestemmingsplan bestaat dan een bijzonder
bestemmingsplan dat de goedgekeurd is op grond van artikel 17 van de wet van
29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw;

Gelet op de intrekking d.d. 18 juni 2001 van de stedenbouwkundige
vergunning nr 24 afgeleverd op 22 januari 2001 aan dezelfde aanvrager en met
betrekking tot onderhavig voorwerp;

Gelet op het verzoekschrift tot schorsing van de voornoemde
stedenbouwkundige vergunning ingediend bij de Raad van State, Sectie
Administratie, door de V.Z.W. PETITIONS-PATRIMOINE op datum van 26
maart 2001;

Gelet op het arrest nr. 96.094 van 01 juni 2001 van de Raad van State,
Sectie Administratie, waarbij de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning
afgeleverd op 22 januari 2001, geschorst wordt;

Gelet op de beslissing van de gemachtigde ambtenaar van 12 JANUARI
2001 tot verlening, op het met redenen omklede voorstel van het College van
4 DECEMBER 2000, van een afwijking van het bijzonder bestemmingsplan met
betrekking tot het aantal parkeerplaatsen, afwijking die als volgt luidt :

- Gezien het goed zich situeert in een gemengd woon- en bedrijfsgebied, pichews
van het gewestplan, geamendeerd door het gewestelijk ontwikkelingsplan,

goedgekeurd op 3 maart 1995 (perimeter voor verhoogde bescherming van de huisvesting, pichews en langsheen een structurerende ruimte) ;

- Overwegende dat de aanvraag bestaat uit het afbreken van een gebouw en de heropbouw van een appartementsgebouw met 30 woongelegenheden met een commerciële gelijkvloers en 59 parkeergelegenheden en dat de volledige integratie van de geklasseerde voorgevel Tervurenlaan, 120, voorziet;
- Overwegende dat de diverse bestemmingen van het ontwerp de noodzaak schept van 72 parkeerplaatsen volgens de voorschriften van het bijzonder bestemmingsplan nr I ab/ 5de fase; dat het dossier om stedenbouwkundige vergunning 59 parkeerplaatsen voorziet;
- Overwegende de uitzonderlijk gunstige ligging van deze plaats op het vlak van de bediening door het openbaar vervoer; dat derhalve een kleiner aantal parkeerplaatsen dan opgelegd door de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder bestemmingsplan nr 1 ab/5de fase aanvaardbaar is zonder de woonkwaliteiten van de buurt in het gedrang te brengen;
- Gelet op het positief advies van het bestuur Uitrustingen en Verplaatsingen van 26.10.2000;

OP VOLGENDE VOORWAARDEN:

- de technische installaties voor verluchting en koeling moeten ingewerkt worden in de technische verdieping;
- de dubbele parkings voor te behouden aan de woningen;
- de platte daken binnenin het huizenblok voorzien als beplante daken.

Ref. : 19/der/132424.

Overwegende dat de aanvraag onderworpen werd aan de speciale regelen van openbaarmaking van 31 OKTOBER 2000 tot 14 NOVEMBER 2000 en dat ZES bezwaarschriften zijn ingediend ; dat het College daarover heeft beraadslaagd en beslist;

Gelet op het advies van de overlegcommissie van 23 NOVEMBER 2000;

Gelet op de gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen;

Gelet op de gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen;

BESLUIT :

ART. 1. De vergunning wordt afgegeven aan de N.V. ODEBRECHT, vertegenwoordigd door de Heer William NAGELS, om volgende redenen:

- 1 • Gelet op het bijzonder bestemmingsplan nr I ab /5de fase, goedgekeurd bij besluit van de Brusselse Executieve van 21.12.1989;
- 2 • Gelet op het advies van de Overlegcommissie van 29.11.1991 m.b.t. een ontwerp op dezelfde plaats;
- 3 • Gelet op de stedenbouwkundige vergunning nr 271 afgeleverd op 23.12.1991;
- 4 • Gelet op de bezwaarschriften ingediend in de loop van het openbaar onderzoek van 31.10.2000 tot 14.11.2000 en de opmerkingen verzameld in de loop van de vergadering van de overlegcommissie van 23.11.2000;

- 5 • Gelet op het proces-verbaal van sluiting van onderzoek van 16.11.2000 van de Gemeente Etterbeek, waaruit blijkt dat geen bezwaarschrift of opmerking werd ingediend in die gemeente;
- 6 • Gelet op de brief van 14.11.2000 van de vereniging van mede-eigenaars van het nr. 116 Tervurenlaan die zich verheugt in de oprichting van een aanpalend gebouw, met evenwel enige vrees voor de eventuele hinder veroorzaakt door de luchtkoelinstallatie;
- 7 • Overwegende dat de luchtkoelinstallatie geen deel uitmaakt van de aanvraag om stedenbouwkundige vergunning;
- 8 • Gelet op het bezwaarschrift van 14.11.2000 van de eigenaar van het nr. 116 Tervurenlaan die de overdreven bouwhoogten en bouwdiepten aanhaalt van het op te richten gebouw op het nr. 118, om aldus een erfdienstbaarheid van lucht en licht voor zijn benedenverdieping te vrijwaren;
- 9 • Overwegende dat deze opmerking voortvloeit uit een verkeerde lectuur van de plannen aangezien het op te richten gebouw dezelfde bouwdiepte heeft van 15 m. als het bestaande gebouw (15.20m) op het nr. 116 Tervurenlaan; dat op de benedenverdieping er een afsluitingsmuur bestaat van +/- 3 m. hoogte die niet verhoogd wordt;
- 10 • Gelet op de aanvraag om gehoord te worden ingediend door de N.V. VICTOIRE PROPRIETES, Tervurenlaan 418 te 1150 Brussel;
- 11 • Gelet op de aanvraag om gehoord te worden ingediend door de heer Bernard DEVILLERS, Lepagestraat 41 te 1150 Brussel;
- 12 • Gelet op de aanvraag om gehoord te worden ingediend door INTER-ENVIRONNEMENT BRUXELLES van 14.11.2000;
- 13 • Gelet op de aanvraag om gehoord te worden ingediend door PETITIONS-PATRIMOINE van 08.11.2000;
- 14 • Gelet op het bezwaarschrift van PETITIONS-PATRIMOINE van 17.11.2000;
- 15 • Overwegende dat dit bezwaarschrift in zijn punt 1 betrekking heeft op de vrijwaring van de nrs. 122 en 124 Tervurenlaan, die niet opgenomen zijn in het Bijzonder Bestemmingsplan nr. I ab /5de fase (B.E. van 21.12.1989) als te behouden gebouwen;
- 16 • Overwegende dat het nr. 124 in eclectische stijl in niets lijkt op een "cottage" die men omschrijft als een klein buitenhuis in rustieke stijl, en die zelfs grondig verbouwd werd in 1949;
- 17 • Overwegende dat het G.C.H.E.W. zich over het geheel van de Tervurenlaan uitspreidt en niet enkel punctueel op deze plaats;
- 18 • Overwegende dat voornoemd Bijzonder Bestemmingsplan slechts acht gebouwen voorziet, die moeten gevrijwaard worden, te weten:
 - de Broquevillelaan nr.2;
 - Tervurenlaan nrs. 153,155, 163, 165,167, 169 en 177;
- 19 • Overwegende dat gedurende tien jaar de gebouwen nrs. 122 en 124 Tervurenlaan, die niet opgenomen zijn in de acht voornoemde gebouwen,

nooit het voorwerp hebben uitgemaakt van enige bijzondere interesse op esthetisch en bouwkundig vlak en dat ze niet het voorwerp hebben uitgemaakt van enige behoudsmaatregel;

- 20 • Overwegende de totaal uiteenlopende gabarieten van dit gedeelte van de Montgomerysquare gelegen tussen de nrs. 116 en 128 Tervurenlaan, te weten :
 - nr. 116: 8 bouwlagen met plat dak;
 - nr. 120 : 3 ½ bouwlagen met plat dak;
 - nr. 122: 3 ½ bouwlagen met zadeldak;
 - nr. 124: 2 ½ bouwlagen met zadeldak;
 - nr. 128: 7 bouwlagen (hoogte groter dan het nr. 116 Tervurenlaan);
- 21 • Overwegende dat het hier gaat om een disparate en anarchistische scenografie van de hoogten van de gebouwen, daar waar de square een evenwichtig geheel vormt, niettegenstaande de architectuur van alle tijdperken;
- 22 • Overwegende dat de aanvraag om stedenbouwkundige vergunning samenhangend is zowel op het vlak van de gabarieten als van de architecturale uitdrukking, zodat dit ontwerp de eigenschappen van het G.C.H.E.W. verbetert;
- 23 • Overwegende dat punt 2 van het bezwaarschrift van PETITIONS-PATRIMOINE voortkomt uit een verkeerde lezing van de gevraagde bestemmingen;
- 24 • Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning nauwgezet de oppervlakten opgelegd door het Bijzonder Bestemmingsplan naleeft en dat deze oppervlakten zelfs lager zijn voor de handel en de kantoren, aangezien de woongelegenheden meer dan 68 % van de bovengrondse bebouwde oppervlakte bedraagt, terwijl het bijzonder bestemmingsplan een minimum van 50% woonst voorziet per stedenbouwkundige vergunning;
- 25 • Overwegende dat voor het nr. 120 Tervurenlaan de voorschriften van het Gewestplan, geamendeerd door het Gewestelijk Ontwikkelingsplan goedgekeurd op 03.03.1995, worden toegepast overeenkomstig artikel A.08.Gew.O.P.07 voor de kantoren op de half ingegraven verdieping, de benedenverdieping en de eerste verdieping;
- 26 • Overwegende dat het hier niet gaat om een slechte integratie aan het nr. 120 Tervurenlaan, maar wel om een incorporatie, om een invoeging van een oud, beschermd bouwkundig element binnen hedendaagse componenten;
- 27 • Gelet op het bezwaar van INTER-ENVIRONNEMENT BRUXELLES van 23.11.2000;
- 28 • Overwegende dat dit bezwaarschrift betrekking heeft op de vergunning voor het uitvoeren van werkzaamheden aan een goed dat behoort tot het beschermde onroerende erfgoed voor het nr. 120 Tervurenlaan die geen deel uitmaakt van de stedenbouwkundige vergunning en afhangt van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerend erfgoed;
- 29 • Overwegende dat de bovengrondse bebouwde oppervlakte wordt vastgesteld door het Bijzonder Bestemmingsplan nr. 1 ab /5de fase,

goedgekeurd bij besluit van 21.12.1989 van de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;

- 30 • Overwegende dat de Tervurenlaan niet een eindpunt is op deze plaats, maar een orgelpunt dat een bijzonder evenwichtige en samenhangende compositie waard is;
- 31 • Overwegende dat juist het feit van de verhoging van het gabariet achteruitgebouwd t.o.v. de voorgevel van het nr. 120 Tervurenlaan bijdraagt tot een aansluiting op de schaal van de gebouwen nrs. 116 en 128 Tervurenlaan;
- 32 • Gelet op de ligging van het goed binnen de perken van een gemengd woon- en bedrijfsgebied van het Gewestplan en van een perimeter voor verhoogde bescherming van de huisvesting van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan;
- 33 • Gelet op de ligging van het goed in een gebied van culturele, historische en/of esthetische waarde;
- 34 • Overwegende de intrinsieke esthetische kwaliteiten van dit gedeelte van de Tervurenlaan die een evenwichtige continuïteit van het algemeen gabariet vergt overeenkomstig de voorschriften van het bijzonder bestemmingsplan;
- 35 • Overwegende dat door de tijd heen, elke stedenbouw aanpassingen heeft gekend op het vlak van de schaal en de vormen, dat de Tervurenlaan geen duidelijk afgebakende einde van een eeuw is, maar een doorlopende evolutie van een laan die tot doel heeft verschillende wijken van de hoofdstad te verbinden en zelfs verder dan de 19 gemeenten door zich aan te passen aan de technologieën, aan de stedenbouw en aan de architectuur van het heden met alle respect voor de morfologie van de verschillende gedeelten van deze laan;
- 36 • Overwegende dat de Tervurenlaan een opeenvolging is van architecturale composities en verschillende ruimten die een ontegensprekelijk esthetisch belang hebben voor het geheel;
- 37 • Overwegende dat het in dit gebied het geenszins verboden is te verbouwen, te slopen, opnieuw op te bouwen of te bouwen luidens artikel 7.6.1. van de geschreven voorschriften van het Gewestplan, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 28.11.1979 zoals het geamendeerd is door het Gewestelijk Ontwikkelingsplan goedgekeurd op 03.03.1995;
- 38 • Overwegende dat het Bijzonder Bestemmingsplan nr. I ab /5de fase goedgekeurd bij Besluit van 21.12.1989, bijzondere voorwaarden voorziet voor het behoud van 8 gebouwen overeenkomstig artikel 7.6.1 van de geschreven voorschriften van het Gewestplan;
- 39 • Overwegende dat deze procedure voorzien door artikel 7.6.1. van de geschreven voorschriften van het Gewestplan nauwgezet werd gevolgd zoals hierna;
- 40 • Overwegende dat het advies van de Overlegcommissie zich uitspreekt in geval van wijziging van de bestaande toestand;
- 41 • Gelet op het advies van de Overlegcommissie van 23.11.2000:

- 42 • Overwegende dat deze Commissie de afbraak van de nrs. 122 en 124 Tervurenlaan niet heeft tegengesproken, noch de integratie van het nr. 120 Tervurenlaan verhoogd met drie bouwlagen, noch de oprichting van een gebouw met bankagentschap op de benedenverdieping en woongelegenheid op de verdiepingen, noch de ruwbouw van het kantoorgebouw van de Hertoginnestraat, opgericht in uitvoering van de bouwvergunning afgeleverd in 1991;
- 43 • Overwegende dat de oprichting van een nieuw gebouw met inpassing van het nr. 120 Tervurenlaan de typologie van dit gedeelte van de laan gelegen tussen het Jubelpark en de Montgomerysquare niet gaat wijzigen, aangezien het hier gaat om een continue muur van aaneengesloten gebouwen;
- 44 • Overwegende dat om de typologie te bewaren, men voorwaarden moet opleggen met betrekking tot de kleur, de vorm en de hoogte van de gebouwen, hetgeen vastgelegd werd door het Bijzonder Bestemmingsplan waarbinnen het goed gelegen is en dat nooit werd tegengesproken bij het openbaar onderzoek en de goedkeuring ervan;
- 45 • Overwegende dat de integratie van het nieuwe gebouw aan de Tervurenlaan, die van culturele, historische en esthetische waarde is, een wezenlijk gegeven is van het Bijzonder Bestemmingsplan;
- 46 • Overwegende dat de stedenbouwkundige voorschriften van betrokken Bijzonder Bestemmingsplan met betrekking tot het opgelegde gabariet, de algemene volumetrie, de bouwlijn, zich van dit principe inspireren;
- 47 • Overwegende dat al deze beschikkingen hedendaagse architecturale antwoorden en oplossingen niet uitsluiten;
- 48 • Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 13.10.2000 en 22.11.2000;
- 49 • Gelet op het Besluit van de Executieve van 26.03.1992 (Belgisch Staatsblad van 14.04.1992) waarbij de gevel en de bedaking van het gebouw Tervurenlaan 120 als monument beschermd worden;
- 50 • Gelet op het besluit van de Executieve van 30.06.1993 waarbij het besluit van de Burgemeester van 21.05.1993 vernietigd wordt;
- 51 • Overwegende dat de aanvraag om stedenbouwkundige vergunning de inpassing voorziet van de gevel en het dak in het nieuwe ontwerp alsook de invoeging van het hekken op de rooilijn met respect van de oorspronkelijke constructie Tervurenlaan 120 en haar beschermde elementen;
- 52 • Gelet op de eerste opmerking van het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 22.11.2000;
- 53 • Overwegende dat de verhoging met drie bouwlagen boven het nr. 120 Tervurenlaan voorzien is op 4 m. van het bouwfront, uitgevoerd met een glazen gevel en met vrijwaring van een deel van het plat dak;
- 54 • Overwegende dat deze verhoging toelaat het nr. 120 Tervurenlaan beter te waarderen door aldus een weinig esthetische opening te vermijden die een doorkijk geeft op onsierlijke achtergevels, hetgeen onverenigbaar is met het G.C.H.E.W.;

- 55 • Overwegende dat het bestaande dak van het nr. 120 Tervurenlaan plat is over een diepte van 6 m. vanaf het bouwfront met daarachter een volume dat toelaat een trapzaal te verlichten en toegang te hebben tot dit plat dak, en dat een uitstulping maakt met een hoogte gaande van 0,80 m. tot 2,50 m., een breedte van 2,20 m. en een lengte van 5,50 m.;
- 56 • Overwegende dat de plannen van 30.11.2000 gevoegd bij onderhavige vergunning slechts drie bouwlagen in verhoging voorzien en die achteruitgebouwd zijn t.o.v. het bouwfront van het nr. 120 Tervurenlaan, in tegenstelling tot de bewering vervat in de eerste opmerking van het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 22.11.2000;
- 57 • Overwegende de bezorgdheid van architect ontwerper, de heer Marc CORBLAU, om de gevel en het dak van het nr. 120 Tervurenlaan niet te "verdrinken", maar wel om ze te benadrukken door de toevoeging daarboven van een lichte gevel in glas om het bestaande gebouw in te passen in het globale ontwerp overeenkomstig de gabarieten voorzien door het Bijzonder Bestemmingsplan nr 1 ab /5de fase dat hier van toepassing is;
- 58 • Overwegende dat deze architecturale combinatie van deze vindingrijke kunstgreep de aanwezigheid versterkt van het beschermde gebouw en het beschermde dak van het nr. 120 Tervurenlaan;
- 59 • Overwegende de afwijkende architecturale behandeling van het nr. 118 Tervurenlaan, die toelaat de structuur van de oude perceelsindeling te versterken door een cohesie tot stand te brengen tussen de nrs. 116 en 120 Tervurenlaan door een smal gebouw van lichtbeige natuursteen te voorzien, acht bouwlagen hoog, waarvan de twee laatste 2,10 m. t.o.v. het bouwfront achteruitgebouwd zijn en voorzien zijn van traditionele ramen en een bow-window van twee verdiepingen die de Brusselse typologie herinnert; dat al deze elementen een aparte identiteit aan het nr. 118 Tervurenlaan bezorgen;
- 60 • Overwegende dat het gebouw, op te richten rechts van het nr. 120 Tervurenlaan en dat de hoek vormt met het rondpunt, uitgevoerd wordt in Maaslandse steen, met brede traveeën die in verhouding staan met de wijde van de ruimte van de Montgomerysquare;
- 61 • Overwegende dat de achteruitbouw van 2 m. op de drie laatste bouwlagen en van 4 m. voor de technische verdieping t.o.v. de bouwlijn, van de eerste travee van het op te richten gebouw rechts van het nr. 120 Tervurenlaan, een evenwichtige visuele overgang bewerkstelligt tussen dit en de beglaasde verhoging;
- 62 • Overwegende dat het op te richten gebouw zich moet aansluiten aan het nr. 116 Tervurenlaan, acht bouwlagen hoog, en het nr. 128 met zeven bouwlagen om aldus een continuïteit te bekomen voor het gabariet die van aard is de volumetrie en de scenografie van dit deel van de Tervurenlaan te verbeteren;
- 63 • Gelet op de tweede opmerking vervat in het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 22.11.2000;
- 64 • Overwegende dat deze opmerking betrekking heeft op het behoud van de eigendommen nrs. 122 en 124 Tervurenlaan, die niet het voorwerp uitmaken van enige bewaarmaatrel;

- 65 • Overwegende dat het geheel gevormd door de nrs. 122, 124 en 126 Tervurenlaan, opgericht door de heer SESINO op basis van de plannen van architect Jules RAU, drie gebouwen omvat waarvan twee huizen in spiegelbeeld, te weten de nrs. 122 en 126 alsook het nr. 124;
- 66 • Overwegende dat het nr. 126 Tervurenlaan gesloopt werd overeenkomstig de bouwvergunning afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen op 23.12.1991;
- 67 • Overwegende dat de nrs. 122 en 124 Tervurenlaan aanzienlijk werden gewijzigd en verbouwd, en meer bepaald het nr. 124 in 1949 door de architect Gaston DERU voor de noden van een bankagentschap; dat deze wijzigingen van de voorgevel betrekking hebben op de verwijdering van de puntgevel in het dak, van de loggia op de eerste verdieping en van het houten voorportaal, het inrichten van een brede loggia op de benedenverdieping langs de kant van de Montgomerysquare en het dichtn van kelderramen;
- 68 • Overwegende dat deze ingrijpende wijzigingen van het nr. 124 Tervurenlaan het karakter van de oorspronkelijke architectuur van dit werk heeft tenietgedaan; dat zijn vrijwaring geen reden van bestaan meer heeft;
- 69 • Overwegende dat het nr. 122 Tervurenlaan zijn gelijke en zijn symmetrie heeft verloren door de afbraak van het nr. 126 Tervurenlaan en dat derhalve de harmonie van het geheel verloren is zodanig dat de vrijwaring niet meer kan stoelen op deze harmonie;
- 70 • Overwegende dat deze aanvraag in overeenstemming is met de gabarieten opgelegd door het in voege zijnde Bijzonder Bestemmingsplan voor dat goed, zonder uit het oog te verliezen dat aan de basis van deze gabarieten een Bijzonder Bestemmingsplan van 1 februari 1956 ligt dat op deze plaats een gabariet voorziet van 24 m. aan de kroonlijst;
- 71 • Gelet op de derde opmerking vervat in het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 22.11.2000;
- 72 • Overwegende dat de gewijzigde plannen ingediend op 30.11.2000 wel degelijk een woonst voorzien in duplex op de tweede en derde verdieping van het nr. 120 Tervurenlaan, bestaande uit een living, een keuken, een kamer en een badkamer;
- 73 • Gelet het positief advies van het Bestuur Uitrustingen en Verplaatsingen van 26.10.2000;
- 74 • Gelet op het voorwaardelijk advies van de Overlegcommissie van 23.11.2000;
- 75 • Overwegende dat de verschillende voorwaarden daadwerkelijk werden nagekomen door de aanpassing van de plannen op 30.11.2000 overeenkomstig artikel 152 quater van de Ordonnantie van 29.08.1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw;
- 76 • Overwegende dat de ruwbouw van het kantoorgebouw toegelaten in de Hertoginnestraat uitgevoerd werd;
- 77 • Overwegende dat het op te richten gebouw een handelsbestemming (bankagentschap) voorziet op de eerste verdieping;

- 78 • Overwegende evenwel dat de bestemming van de eerste verdieping van het gebouw Tervurenlaan verplichtend moet voorbehouden worden aan woongelegenheid, met uitsluiting van het nr. 120 Tervurenlaan;
- 79 • Overwegende dat het nodig is om de leesbaarheid van de perceelsindeling t.o.v. het nr. 118, Tervurenlaan te versterken zowel op het vlak van de materialen als van de kleuren;
- 80 • Overwegende dat de huidige stedenbouwkundige vergunning de vergunninghouder niet ontslaat van de verplichting tot het bekomen van een vergunning voor het uitvoeren van werkzaamheden aan een goed dat behoort tot het beschermde onroerende erfgoed voor de werken uit te voeren aan de beschermde delen van dit gebouw;
- 81 • Overwegende dat rekening houdend met het gemengd karakter van het ontwerp, het openbaar onderzoek eveneens gehouden werd in de Gemeente Etterbeek; dat deze laatste haar ontwerp van voorwaardelijk advies m.b.t. de koel- en verluchttingsinstallaties heeft overgemaakt;
- 82 • Overwegende dat de diverse bestemmingen van het ontwerp de noodzaak schept van 72 parkeerplaatsen volgens de voorschriften van het bijzonder bestemmingsplan nr 1 ab /5de fase;
- 83 • Overwegende de uitzonderlijke gunstige ligging van deze plaats op het vlak van de bediening door het openbaar vervoer; dat derhalve een kleiner aantal parkeerplaatsen dan opgelegd door de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder bestemmingsplan nr 1 ab/5de fase aanvaardbaar is zonder de woonkwaliteiten van de buurt in het gedrang te brengen;
- 84 • Overwegende dat het dossier om stedenbouwkundige vergunning 59 parkeerplaatsen voorziet;

ART.2. De vergunninghouder moet:

I° volgende voorwaarden, opgelegd door het College van Burgemeester en Schepenen, naleven:

de vergunninghouder moet:

- a) de technische installaties voor verluchting en koeling inwerken in de technische verdieping;
- b) verplicht de gabarieten voorzien door het bijzonder bestemmingsplan naleven, hetzij 24 m.;
- c) de dubbele parkings voor te behouden aan de woningen;
- d) de platte daken binnenin het huizenblok voorzien als beplante daken;
- e) bij aangetekend schrijven, gericht aan de Directeur van de Dienst Openbare Werken (tel.02/773.06.00) een plaatsbeschrijving op tegenspraak aan vragen m.b.t. het wegdek, de trottoirs, de parkeerstroken, de beplanting, enz. Bij gebrek, wordt de weg voor de werf alsook op 20 m. aan weerszijden ervan geacht in perfecte staat te zijn op het ogenblik van de opening van de werf;
- f) in geval mandelige muren nodig zijn, zullen zij uit een monolithische bakstenen muur bestaan met een minimum dikte van 28 cm;
- g) overeenkomstig artikel 164, 4° van de ordonnantie van 29 augustus 1991, houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, zich houden aan de voorschriften 6.2. en 6.3. van de Praktische leidraad voor het plaatsen van nutsleidingen en de aansluitingsvoorschriften RN135H voor de eengezinswoningen en RN134A voor de appartementsgebouwen, uitgevaardigd door de N.V. BELGACOM, met betrekking tot de aansluiting aan het net;

- h) Titel IV, § 3, punt 14., van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening, goedgekeurd bij besluit van 03.06.1999 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, naleven waardoor vastgesteld wordt dat de gemeenschappelijke delen van gebouwen met meerdere woningen die voorzien zijn van een lift, met inbegrip van de toegangsdeur van de woningen, toegankelijk moeten zijn voor personen met beperkte mobiliteit.

2° de algemene bouwverordening te eerbiedigen en meer bepaald :

2. 1. - de titel XIII met betrekking tot preventiemaatregelen tegen brand, alsook de voorwaarden gesteld in het advies van 23 NOVEMBER 2000, ref C.2000.1553/1/ABM/SV, door de Brusselse Hoofdstedelijk Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp;
- 2.2. - het artikel 5 van titel XX, met betrekking tot de isolatie van woongebouwen tegen buitengeluiden;
vastgesteld door de Agglomeratieraad van Brussel;

3° de bijzondere aanwijzingen vermeld in bijlage 1 van dit besluit in acht nemen.

ART. 3. Dit besluit wordt gelijktijdig betekend aan de aanvrager en aan de gemachtigde ambtenaar voor de eventuele uitoefening van zijn schorsingsrecht.

ART. 4. De vergunninghouder geeft het College van Burgemeester en Schepenen alsmede de gemachtigde ambtenaar (Ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, Bestuur voor de Ruimtelijke Ordening en de Huisvesting, Vooruitgangstraat, 80 - 1030 Brussel) bij aangetekende brief kennis van het begin der vergunde werken of handelingen en dit ten minste acht dagen voor ze aangevat worden.

ART. 5. Deze vergunning brengt geen vrijstelling mede van de verplichting tot het aanvragen van vergunningen die door andere wettelijke of verordenende bepalingen zijn voorgeschreven";

Overwegende dat de naamloze vennootschap ODEBRECHT bij een op 19 september 2001 ingediend verzoekschrift vraagt om te mogen tussenkomen in de schorsingsprocedure; dat dit verzoek behoort te worden ingewilligd;

Overwegende dat de eerste verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt ontleend aan het gebrek aan belang van de verzoekende partij om op te treden, gelet op haar doel; dat zij beweert dat het doel van die verzoekende partij "uitermate" algemeen en vaag is, terwijl de bestreden handeling betrekking heeft op één welbepaalde plaats; dat zij daaraan toevoegt dat de verzoekende partij niet het minste element aanvoert waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zij haar doel op duurzame wijze nastreeft;

Overwegende dat de tweede verwerende partij, die schrijft dat zij zich "blijft" vragen stellen omtrent de ontvankelijkheid van het beroep, eveneens betwist dat de partij die de schorsing heeft gevorderd er belang bij heeft om in rechte op te treden en aanvoert dat er tussen de bestreden handeling en het doel van de vereniging

zonder winstoogmerk geen enkel duidelijk geografisch verband bestaat en dat de zetel van de verzoekende partij niet in de gemeente Sint-Pieters-Woluwe gelegen is;

Overwegende dat de tussenkomende partij aanvoert dat de vordering niet-ontvankelijk is wegens een gemis aan een voldoende dadelijk, persoonlijk en specifiek belang van de kant van de verzoekende partij; dat zij van oordeel is dat het doel van de partij die de schorsing heeft gevorderd helemaal niet het grondgebied aangeeft waar de vereniging zich beweerdelijk aan het stadsleven wijdt, zonder dat een welbepaalde stad of wijk wordt aangegeven, en dus een algemeen doel is, dat de handeling die gegrond is op dat belang een actio popularis is, die niet toelaatbaar is aangezien deze steunt op een te algemeen en onrechtstreeks belang vergeleken met de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling en omdat de Raad van State handelingen die gegrond zijn op de bescherming van het leefmilieu niet aanvaardt, wanneer het grondgebied waarvan men het leefmilieu beoogt te beschermen niet beperkt is ten opzichte van de gevolgen van de bestreden handeling; dat zij daaraan toevoegt dat het doel van de verzoekende partij, volgens artikel 3 van haar statuten, beperkt is tot verweer in rechte en tot administratieve procedures, terwijl de verzoekende partij met de vordering tot schorsing een gerechtelijke procedure heeft ingesteld in de hoedanigheid van eisende partij, zodat de instelling van een gerechtelijke procedure verder reikt dan het statutaire doel van de verzoekende partij, wat volgens haar een reden te meer is waarom de vordering onontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende vereniging zonder winstoogmerk bij haar vordering tot schorsing een kopie voegt van haar statuten, haar ledenlijst voor 2001 (neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg) en de notulen van de vergadering van haar raad van bestuur van 7 augustus 2001, waarop besloten wordt bij de Raad van State een beroep tot schorsing en tot nietigverklaring in te dienen tegen de vergunning van 26 juni 2001;

Overwegende dat privaatrechtelijke rechtspersonen, inzonderheid verenigingen zonder winstoogmerk, rechtsgeldig een beroep bij de Raad van State kunnen instellen wanneer zij daartoe aanvoeren dat de bestreden handeling afbreuk doet aan specifieke groepsbelangen die zich van het algemeen belang onderscheiden, die zij op grond van hun doel op duurzame wijze behartigen;

Overwegende evenwel dat wanneer rechtsvorderingen worden ingesteld door verenigingen ter verdediging van het leefmilieu van heel een gewest of het land tegen beslissingen die een weerslag hebben op welbepaalde plaatsen, die verenigingen die onderscheiden moeten worden van de plaatselijke verenigingen, geen specifiek

belang hebben om elke wijziging te betwisten die het leefmilieu zou ondergaan op een bepaalde plaats van het gewest of het land, tenzij het kwestieuze probleem niet puur van plaatselijk belang is;

Overwegende dat in casu de verzoekende vereniging zonder winstoogmerk, welker zetel gevestigd is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, volgens de bewoordingen van artikel 3 van haar statuten het volgende doel heeft:

" De vereniging heeft de verbetering van de kwaliteit van het stadsleven tot doel. Dit behelst onder meer werkzaamheden op het vlak van onderzoek, voorlichting, ondersteuning en verweer in rechte door middel van administratieve procedures, teneinde te zorgen voor de bescherming, de renovatie en de herwaardering van het erfgoed op het gebied van bouwkunde, monumenten, kunst, landschappen en vegetatie, met inbegrip van de stedenbouwkundige en milieuaspecten ervan.

Zij kan alle handelingen stellen die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houden met haar doel. Zij kan eveneens haar medewerking verlenen aan en zich bewegen op het terrein van elke activiteit die in het verlengde ligt van haar doel";

Overwegende dat dat doel van de vereniging specifiek genoeg is en in voldoende nauwkeurige bewoordingen is gesteld om de verzoekende vereniging te machtigen in rechte de wettigheid van een stedenbouwkundige vergunning te betwisten, waarmee de afbraak en vervanging beoogd wordt, in het stedelijk milieu waar zij gevestigd is, van gebouwen die in haar ogen deel uitmaken van het bouwkundig erfgoed dat beschermd behoort te worden teneinde de kwaliteit van het stadsleven te verzekeren; dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning een invloed zal hebben op de waarden voor de verdediging waarvan de verzoekende vereniging is opgericht;

Overwegende dat de specifieke collectieve belangen, welker bescherming de verzoekende vereniging zichzelf tot doel stelt, niet zodanig algemeen gedefinieerd zijn dat zij zouden kunnen neerkomen op de verdediging van het algemeen belang, en dat ze bovendien behoren te worden onderscheiden van de individualiseerbare belangen van de eigenaars van percelen waarop de bestreden vergunning betrekking heeft;

Overwegende dat aangezien met betrekking tot een van de gebouwen, dat in feite reeds is gesloopt en in welks vervanging door het omstreden ontwerp wordt voorzien, een beslissing tot bescherming ervan is genomen en aangezien met betrekking tot een ander gebouw een verzoek om bescherming is ingediend overeenkomstig artikel 18, § 2, 2°, van de ordonnantie van 4 maart 1993, er onmogelijk vanuit kan worden gegaan dat de bestreden vergunning aanleiding zou geven tot een kwestie van louter plaatselijk belang, dat alleen in rechte zou kunnen worden behartigd door een

vereniging die uitsluitend op gemeentelijk niveau handelt; dat zodra een gebouw als monument beschermd is of weldra als monument beschermd zal worden, de bescherming ervan de sfeer van de louter plaatselijke aangelegenheden overstijgt;

Overwegende bovendien dat de verzoekende vereniging opgetreden is tijdens het openbaar onderzoek dat voorafgegaan is aan de uitreiking van de bestreden vergunning en reeds het bewijs geleverd heeft van een duurzame activiteit met het oog op de verdediging van de waarden die verband houden met haar doel, dat het in dat verband van weinig belang is dat die activiteiten van een vroegere datum zijn dan het verkrijgen van de rechtspersoonlijkheid door die vereniging;

Overwegende dat artikel 3 van de statuten van de verzoekende vereniging niet zo mag worden geïnterpreteerd dat het rechtsvorderingen uitsluit waarmee die vereniging als verzoekende partij "de verdediging in rechte" zou nastreven van de collectieve belangen waarvan de verdediging deel uitmaakt van haar doel, zelfs al zou die bepaling beter gesteld kunnen worden;

Overwegende dat uit het dossier dat door de verzoekende partij is overgelegd voldoende blijkt dat zij haar doel op duurzame wijze nastreeft:

Overwegende dat de excepties van niet-ontvankelijkheid niet kunnen worden aangenomen;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 2, 3, 26, 31 en 204 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, van voorschrift 7.6.1. van de geschreven stedenbouwkundige voorschriften van het bestemmingsplan van het gewestplan van de Brusselse agglomeratie en van de artikelen 2, 18 en 27 van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed en aan ontstentenis van een ernstig onderzoek van het dossier, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en aan machtsoverschrijding, doordat de stedenbouwkundige vergunning afgegeven wordt voor handelingen en werkzaamheden die grotendeels betrekking hebben op een gebied en oord van culturele, historische of esthetische waarde en op groengebieden op het gewestplan van de Brusselse agglomeratie, terwijl het omstreden project gelegen is in een gebied van culturele, historische of esthetische waarde en betrekking heeft op een gebouw dat beschermd is bij het besluit van de Executieve van 26 maart 1992, een voorschrift dat en een akte die niet toestaan dat de omstreden handelingen en werkzaamheden worden gesteld of uitgevoerd; dat

zij tegen de vergunning inbrengt dat deze het beschermde dak van het gebouw in gevaar brengt en aanleiding geeft tot een gebruik van het goed of tot een wijziging van het gebruik ervan die de waarde van de bescherming ervan teloor doet gaan, in strijd met artikel 27 van de ordonnantie van 4 maart 1993, zodat er sprake is van een schending van voorschrift 7.6.1. van het gewestplan, gelezen in samenhang met het beschermingsbesluit van 26 maart 1992;

Overwegende dat de verzoekende partij een derde middel ontleent aan schending van de artikelen 2 en 3 van de ordonnantie van 29 augustus 1991, van de artikelen 2, 4, 18, 26, 27, 28 en 42 van de ordonnantie van 4 maart 1993, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, afzonderlijk beschouwd of in onderlinge samenhang gelezen met de artikelen 4, 5, 7 en 10 van de Overeenkomst van Granada van 3 oktober 1985, van artikel 6 van het Charter van Venetië en van het Europese Handvest betreffende het architectonische erfgoed, aan schending van bepaling 7.6.1. van de geschreven stedenbouwkundige voorschriften van het bestemmingsplan van het gewestplan van de Brusselse agglomeratie, en daarenboven de ontstentenis aanvoert van een ernstig onderzoek van het dossier, kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en machtsoverschrijding, doordat de bestreden vergunning betrekking heeft op een gebouwencomplex waarvoor de gebouwen gelegen aan de Tervurenlaan 122 en 124 moeten worden gesloopt en het gebouw gelegen op het nummer 120 van die laan moet worden ingepast in een exorbitant architectonisch verband dat geen waarborg biedt voor de gaafheid en het tot zijn recht laten komen van het beschermde gebouw, terwijl, eerste onderdeel, het zaak was van de bevoegde overheid haar beslissing naar behoren te motiveren in het licht van de doelstellingen van bescherming van het erfgoed genoemd in de bepalingen waarnaar in het middel wordt verwezen, des te meer daar de opmerkingen die door de verzoekende partij geuit zijn tijdens het openbaar onderzoek, in het bijzonder betrekking hadden op die te beschermen kenmerken van het bouwkundig erfgoed, zoals deze blijken uit de bepalingen van de ordonnantie van 4 maart 1993 en uit voorschrift 7.6.1. van het gewestplan, terwijl de bestreden handeling geen relevante en afdoende motivering van de genomen beslissing bevat, noch een afdoend antwoord op de opmerkingen die door de verzoekende vereniging tijdens het openbaar onderzoek geuit zijn en terwijl de motivering steunt op dwalingen omtrent de motieven of op kennelijke dwalingen omtrent de beoordeling, en terwijl, tweede onderdeel, artikel 27, § 2, van de ordonnantie van 4 maart 1993 zonder een voorafgaande en schriftelijke vergunning van de Executieve verbiedt aan een goed behorend tot het beschermde onroerende erfgoed werkzaamheden uit te voeren en in het bijzonder om dit goed volledig of gedeeltelijk te restaureren, te verplaatsen of het uitzicht ervan te wijzigen;

Overwegende dat de verwerende partijen op het eerste middel antwoorden door zich te beroepen op het beginsel van de autonomie van de administratieve polities aangezien de Brusselse wetgeving, inzake stedenbouw en bescherming van het erfgoed, onderscheiden procedures handhaaft in verband met onderscheiden overheden; dat de eerste verwerende partij daaraan in ondergeschikte orde toevoegt dat de verzoekende partij niet verduidelijkt waarom het project in concreto onverenigbaar zou zijn met het beschermingsbesluit van 26 maart 1992, daar dat project voorziet in de heropbouw van het beschermde dak en daar de verzoekende partij niet het geringste element aanvoert waaruit zou kunnen blijken dat door de wijziging van het gebruik van het goed de waarde van de bescherming ervan zou teloorgaan; dat de tweede verwerende partij beweert dat de beschermingsbesluiten individuele handelingen zijn die, vanwege hun draagwijdte, een juridische waarde hebben die hiërarchisch gezien lager is dan de waarde van de besluiten waarmee de plannen van aanleg worden goedgekeurd; dat aldus een beschermingsbesluit, zo schrijft zij, geen bouwverbod mag bevatten met betrekking tot een plaats waarvoor in het plan van aanleg voorzien wordt in de mogelijkheid om gebouwen op te trekken; dat aangezien het hier gaat om het voorschrift van het gewestplan, diezelfde partij beweert dat er geen sprake is van een wijziging van de bestaande feitelijke toestand daar de beschermde gedeelten verdwenen zijn ("Men kan niet, zoals de verzoekende partij doet, beweren dat het project de gedeeltelijke afbraak van het dak tot gevolg heeft, terwijl dat dak reeds afgebroken is.") en daar de verzoekende partij niet aangeeft in welk opzicht het project het gebruik van het beschermde goed zou wijzigen zodat dat goed de waarde van de bescherming ervan zou verliezen;

Overwegende, wat het eerste onderdeel van het derde middel betreft, dat de eerste verwerende partij betoogt dat zij de bestreden vergunning uitvoerig en zorgvuldig gemotiveerd heeft; dat zij in eerste instantie beweert dat de vergunning gemotiveerd is in het licht van de doelstellingen die verband houden met de bescherming van het erfgoed, dat die vergunning beantwoordt aan de opmerkingen die gemaakt zijn tijdens het openbaar onderzoek en gericht is op de naleving van de stedenbouwkundige voorschriften; dat zij betwist dat, aangezien het om een GCHEW gaat, elke wijziging van het gebied verboden zou zijn, vermits in voorschrift 7.6.1. van het gewestplan niet bepaald wordt dat de bestaande gebouwen in hun oorspronkelijke staat behouden moeten blijven, maar dat dat voorschrift zich ermee vergenoegt de wijziging van de bestaande feitelijke toestand afhankelijk te stellen van bijzondere voorwaarden die voortvloeien uit de noodzaak om de culturele, historische en esthetische waarde van dat gebied te beschermen of de verfraaiing van die gebouwen te bevorderen, welke voorwaarden in casu vastgelegd zijn door de wetgeving betreffende de bescherming van het onroerend erfgoed; dat zij stelt dat in de motivering

van de bestreden handeling gewezen wordt op de naleving van die voorwaarden, dat de vergunning expliciet verwijst naar de naleving van het besluit houdende bescherming van het gebouw op nummer 120 en dat die motivering overeenstemt met het advies van 22 november 2000 van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen; dat zij hierop laat volgen dat de bestreden vergunning eveneens gemotiveerd is in het licht van de opmerkingen die geformuleerd zijn tijdens het openbaar onderzoek, dat die vergunning niet aan elk van die opmerkingen afzonderlijk hoeft te beantwoorden, dat het middel gegrond is op tendentieuze interpretaties van de overwegingen van het bestreden besluit en op subjectieve beoordelingen die een weergave zijn van de architectonische opties van de verzoekende partij, zonder dat het bewijs wordt geleverd van een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling;

Overwegende, wat het tweede onderdeel van het derde middel betreft, dat de eerste verwerende partij schrijft dat toen de procedure in gang werd gezet voor de bescherming van het gebouw op het nummer 120, er geenszins melding is gemaakt van de gebouwen eromheen, waarvoor, voor zover zij er kennis van heeft, geen enkel verzoek om bescherming is ingediend;

Overwegende, wat het derde middel betreft, dat de tweede verwerende partij zich vragen stelt omtrent de onmiddellijke toepasbaarheid van de internationale verdragen die door de verzoekende partij worden aangevoerd; dat zij stelt dat de motivering van de bestreden vergunning gedetailleerd is, maar dat men niet kan verlangen dat deze formeel antwoordt op alle bezwaren die geuit zijn tijdens het openbaar onderzoek en dat het debat omtrent de architectonische beoordelingen van de onderscheiden betrokkenen, niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort; dat, wat artikel 27 van de ordonnantie van 4 maart 1993 betreft, de tweede verwerende partij de verzoekende partij verwijt dat ze niet aangeeft in welk opzicht het project, waarmee het plat dak beschermd wordt, strijdig zou zijn met de redenen die aanleiding hebben gegeven tot de bescherming en tot gevolg zou hebben dat het goed voor andere doeleinden wordt gebruikt dan die op grond waarvan het beschermd is; dat zij het volgende schrijft:

" Overigens behoort te worden opgemerkt dat de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen in haar advies van 22 november 2001 niet is teruggekomen op de optie van het project wat betreft het verhogen van het dak met drie verdiepingen en dat het project dus niet strijdig is met de strekking van de bescherming. Voorts herinnert de verwerende partij uit voorzorg aan het feit dat voor de heropbouw van de voorgevel een afzonderlijke vergunning zal worden afgegeven door de Regering, overeenkomstig artikel 27 van de ordonnantie van 4 maart 1993, zelfs al kan er terecht worden geoordeeld dat het beschermingsbesluit doelloos geworden is";

Overwegende dat de tussenkomende partij betoogt dat de bestreden vergunning machtiging verleent voor de heropbouw van de voorgevel en het dak van het gebouw op nummer 120, die als enige beschermd zijn, en dat in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij wil doen geloven, met de vergunning niet voorzien wordt in de gedeeltelijke afbraak van het dak; dat zij voorts verklaart dat de geplande verhoging niet zichtbaar zal zijn vanop de openbare weg; dat zij betoogt dat het beschermingsbesluit de voorgevel en het dak van het gebouw behoedt en niet het huis zelf of het interieur ervan, dat er nooit een beschermingsmaatregel getroffen is wat betreft het gebruik van het goed en dat zij zich dus niet kan voorstellen in welk opzicht de bestreden vergunning het gebruik van het goed zou kunnen wijzigen, daar de bescherming beperkt blijft tot de voorgevel en het dak, "onderdelen van het goed die volledig heropgebouwd zullen worden met materialen die afkomstig zijn van de vroegere afbraak"; dat zij van oordeel is dat de gemeente is uitgegaan van de opname van het goed in een GCHEW en van de feitelijke toestand en aldus alle noodzakelijke maatregelen heeft genomen teneinde ervoor te zorgen dat de beschermde gedeelten van dat herenhuis heropgebouwd worden en dat de heropgebouwde gedeelten aansluiting vinden bij het hedendaagse leven en in een geschikte omgeving blijven, door de vergunningaanvrager te verplichten om de verdiepingen die hoger komen te liggen dan de oorspronkelijke bouwhoogte van het herenhuis, achteruit te bouwen en te voorzien in een ritmische verschuiving tussen de voorgevels die zowel links als rechts aan het herenhuis grenzen; dat ze ten slotte schrijft dat uit de uitvoerige motivering van de vergunning blijkt met welke angstvalligheid de gemeente de aanvraag getoetst heeft aan de voorschriften van het geldende plan van aanleg;

Overwegende, wat het derde middel betreft, dat de tussenkomende partij de beweringen van de verzoekende partij als volgt weerlegt:

- De bewering dat het eerste punt van het bezwaarschrift van de verzoekende partij eveneens betrekking had op het gebouw op nummer 120 is onjuist.
- Beweren dat het GCHEW-gebied heel de Tervurenlaan omvat, betekent dat de gemeente bij de beoordeling van de geplande werken rekening moet houden met alle culturele, historische en esthetische aspecten van de Tervurenlaan.
- Het feit dat men in het BBP ervan uit zou gaan dat de gebouwen op de nummers 120 en 180 te beschermen gebouwen zijn, zou volledig overbodig zijn gelet op hun bescherming als monument.

- Noch de vermelding van de gebouwen op de nummers 122 en 124 in de inventaris van het onroerend erfgoed, noch de verwijzing naar die gebouwen in een advies van de KCML, noch de petitie met het oog op bescherming, vormen "een bijzondere beschermingsmaatregel" zoals aangegeven wordt in de aanhef van het bestreden besluit.
- Het gebouw op nummer 124 is in 1949 inderdaad grondig gerenoveerd en het gebouw dat een symmetrisch geheel vormde met het gebouw op nummer 122, namelijk het gebouw op nummer 126, is in 1991 afgebroken.
- De overweging uit het bestreden besluit betreffende de niet bij elkaar passende bouwhoogten is een loutere weergave van het daarmee overeenstemmende voorschrift van het BBP.
- Met het beschermingsbesluit van 26 maart 1992 worden de voorgevel en "de platte gedeelten" van het dak van het gebouw op nummer 120 als monument beschermd en met de bestreden vergunning wordt geen afbreuk gedaan aan het beschermde dak van het gebouw, aangezien dat dak wel degelijk ontzien wordt doordat voor de aanvullende verdiepingen een insprong van vier meter wordt gemaakt.
- De bestreden vergunning komt gedeeltelijk tegemoet aan de opmerkingen die tijdens het openbaar onderzoek betrekking hadden op de lokalen die als kantoorruimten zijn bestemd.
- Een hele bladzijde van de motivering van de bestreden vergunning is gewijd aan de redenen waarom de gemeente de wijze heeft goedgekeurd waarop het project voorziet in de inpassing van de voorgevel en het dak van het gebouw op nummer 120. Volgens de vordering tot tussenkomst wordt in het beschermingsbesluit uitdrukkelijk bepaald dat de bescherming van het dak beperkt blijft tot het platte gedeelte en derhalve geen betrekking heeft op het verhoogde achterste gedeelte, zodat de omstreden vergunning zich houdt aan de letter en de geest van dat besluit en het uitdrukkelijk motiveert in zijn overwegingen nrs. 55 tot 57.
- De gemeente behoefde in de motivering van de vergunning niet in te gaan op de oplossingen die de verzoekende partij in haar bezwaarschrift heeft voorgesteld;

Overwegende dat de tussenkomende partij de bewering betwist dat het omstreden project voorziet in een ongerijmde inpassing van de voorgevel in een

gebouwencomplex van acht verdiepingen; dat zij aanvoert dat dat project daarentegen voorziet in de bouw van drie totaal verschillende gevels, waarbij het uitgesloten is dat de voorgevel van het gebouw op nummer 120 op zou gaan in een massieve en uniforme constructie; dat zij daaraan toevoegt dat teneinde de voorgevel en het beschermde gedeelte van het dak van het gebouw op nummer 120 daadwerkelijk te kunnen heropbouwen, zij voorafgaandelijk toestemming zal moeten vragen aan de Brusselse Hoofdstedelijke Regering;

Overwegende dat het project dat bij de bestreden vergunning wordt toegestaan, mede betrekking heeft op een onroerend goed dat gelegen is aan de Tervurenlaan 120, waarvoor op 26 maart 1992 een gedeeltelijke beschermingsmaatregel is getroffen aangaande de voorgevel en het dak van het gebouw; dat dat gebouw afgebroken is op 21 mei 1993 op grond van de bouwvergunning van 23 december 1991, maar niettegenstaande het beschermingsbesluit dat dateert van na de vergunning;

Overwegende dat, aangezien geen enkel besluit tot opheffing van de bescherming genomen is overeenkomstig artikel 31 van de ordonnantie van 4 maart 1993, de beschermingsmaatregel volledige uitwerking blijft hebben zonder dat er beweerd kan worden dat het beschermingsbesluit in rechte doelloos geworden is wegens de afbraak van het beschermde gebouw; dat de administratieve overheid bijgevolg alles in het werk moet stellen om de wettigheid te herstellen en dus, concreet, de eigenaar moet verplichten om de plaats weer in orde te brengen; dat de afbraak van het beschermde gebouw plaatsgevonden heeft ter uitvoering van een politieverordening van 21 mei 1993, die vervolgens vernietigd is door de toezichthoudende overheid, zonder dat noch de gemeente, noch de eigenaar beroep heeft ingesteld tegen het vernietigingsbesluit van 30 juni 1993, dat dus definitief geworden is; dat voor de werkzaamheden tot restauratie van het beschermde gebouw de bijzondere vergunning vereist is die wordt opgelegd door artikel 27, § 2, van de ordonnantie van 4 maart 1993 en die krachtens paragraaf 4 alleen kan worden toegekend op eensluidend advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen;

Overwegende dat de gebouwen die gelegen zijn op de nummers 122 en 124 van de Tervurenlaan voldoen aan de voorwaarden om ambtshalve en bij wijze van overgangsmaatregel opgenomen te worden in de inventaris van het onroerende erfgoed van het Gewest (art. 42), waarvoor een voorafgaand advies van de Koninklijke Commissie en bijzondere maatregelen van openbaarmaking worden vereist;

Overwegende dat al die gebouwen op het gewestplan van de Brusselse agglomeratie begrepen zijn in een gebied van culturele, historische of esthetische waarde

en dat in artikel 7.6.1. van de geschreven stedenbouwkundige voorschriften van het plan met de bestemmingen (K.B. van 28 november 1979) het volgende wordt bepaald:

" In deze gebieden wordt de wijziging van de bestaande feitelijke toestand onderworpen aan bijzondere voorwaarden, gegrond op de noodzakelijkheid van de vrijwaring van de culturele, historische en esthetische eigenschappen ervan.

Deze bijzondere voorwaarden worden vastgesteld bij gemeentelijke plannen van aanleg of bij bouwverordeningen of in toepassing van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen.

Bij gebreke hiervan en met het oog op het vrijwaren van de culturele, historische en esthetische eigenschappen, vraagt de minister of de staatssecretaris tot wiens bevoegdheid de ruimtelijke ordening en de stedenbouw behoren, of de gemachtigde ambtenaar het advies van de bevoegde overlegcommissie, telkens als hij krachtens de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw uitspraak doet over handelingen en werken, tenzij deze niets wijzigen aan de bestaande bouwafmetingen, noch aan het uiterlijk van de gevels die vanaf de voor het publiek toegankelijke ruimten zichtbaar zijn";

Overwegende dat voor de verwezenlijking van het omstreden project de afbraak vereist is van de gebouwen die gelegen zijn op de nummers 122 en 124 van de Tervurenlaan en het oprichten van één enkel gebouw dat zich zal uitstrekken over de terreinen gelegen op de nummers 118 tot 124; dat de voorgevel en het plat dak van het gebouw op het nummer 120 in situ heropgebouwd zullen worden, maar zowel aan de linkerkant, de rechterkant en de bovenkant omgeven zullen zijn door een betonnen gebouw van acht verdiepingen boven de grond; dat de beschermde voorgevel en het dito dak aldus volledig opgenomen zullen zijn in het ontworpen gebouw, dat beantwoordt aan een uniforme architectuur, die van een totaal verschillend type is dan het beschermde gebouw;

Overwegende dat, wat die punten betreft, op het project tijdens het openbaar onderzoek kritiek geuit is door de verzoekende vereniging, die een gemotiveerd bezwaarschrift heeft ingediend; dat deze de nadruk heeft gelegd op de intrinsieke architectonische kwaliteiten van de gebouwen gelegen op de nummers 122 en 124 en op het feit dat, samen met het gebouw op het nummer 120, zij een samenhangend geheel vormen, dat getuigt van de architecturale tendensen ten tijde van de periode rond de overgang van de 19de naar de 20ste eeuw en op de omstandigheid dat hun verdwijning en de vervanging ervan door een gebouw bestaande uit een gelijkvloerse verdieping plus acht verdiepingen, het belang van het weer in orde brengen van het gebouw op het nummer 120 in gevaar dreigen te brengen; dat in haar adviezen van 13 oktober en 22 november 2000 de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen zich eveneens volledig kant tegen het project, terwijl die commissie inzonderheid heeft aanbevolen de nummers 122 en 124 te behouden teneinde de inpassing te garanderen van de beschermde gedeelten van het gebouw gelegen op het

nummer 120; dat het behoud van de gebouwen gelegen op de nummers 122 en 124 en de inpassing van de beschermde gedeelten van het gebouw op het nummer 120 aldus belangrijke kwesties zijn, in welk verband de administratieve overheid, die zich behoorde uit te spreken over de vergunningsaanvraag, een met redenen omklede mening diende te geven op het ogenblik dat de voornoemde vergunning verleend werd; dat dit des te meer geldt aangezien krachtens artikel 2, 2°, van de ordonnantie van 4 maart 1993 het behoud van een beschermd goed niet beperkt blijft tot de fysieke bescherming van het gebouw, maar ook verband houdt met het tot zijn recht doen komen van het onroerend erfgoed, teneinde het te integreren in het hedendaagse leven en het te behouden in een passende omgeving;

Overwegende dat de plannen gewijzigd zijn nadat de voornoemde bezwaren geuit waren, door inzonderheid te voorzien in het niet langer uitsteken van de verdiepingen die vooruitsprongen boven het oude gebouw op het nummer 120 en de aanleg van een plat dak; dat met die aanpassingen, die van een andere aard zijn dan hetgeen door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen aanbevolen werd, evenwel niet de verplichting werd omzeild om een formele en inhoudelijke motivering te geven voor de keuze die gemaakt is ten opzichte van het advies van de Koninklijke Commissie met betrekking tot de noodzaak om de woningen gelegen op de nummers 122 en 124 te bewaren en de noodzaak om te zorgen voor een goede inpassing van de beschermde gedeelten van het gebouw op het nummer 120;

Overwegende dat, zoals ook aangegeven werd in arrest nr. 96.094 van 1 juni 2001, het niet uitsluitend gaat om een formeel probleem, maar tevens en vooral om een fundamenteel probleem dat noodzakelijkerwijs een onderzoek impliceert vanwege de bevoegde overheid, in casu het college van burgemeester en schepenen van Sint-Pieters-Woluwe, welk onderzoek inzonderheid betrekking heeft op de strikte naleving van het beschermingsbesluit en op de adviezen van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen; dat de eerste verwerende partij in dat verband ter terechtzitting heeft verklaard dat zij na het arrest waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de voorgaande vergunning werd bevolen, alleen de thans bestreden vergunning opnieuw heeft gemotiveerd zonder heel het dossier te onderwerpen aan een nieuw onderzoek ten gronde; dat zij bovendien van oordeel is dat zij zich niet bijzonder veel zorgen hoeft te maken over het beschermde gebouw, aangezien, wat dat gebouw betreft, een welbepaalde vergunning van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering verkregen zal moeten worden (artikel 27, § 2, van de ordonnantie van 4 maart 1993);

Overwegende, enerzijds, dat na arrest nr. 96.094 van 1 juni 2001 een nieuw onderzoek ten gronde van het dossier noodzakelijk was, iets waarvan in dat arrest reeds sprake was; dat anderzijds de aangevoerde onafhankelijkheid van de politie over de stedenbouw ten opzichte van de politie over de beschermde monumenten, niet zodanig is dat de overheid die bevoegd is om een stedenbouwkundige vergunning af te geven, wanneer zulk een vergunning wordt gevraagd, nalaat te zorgen voor de naleving van het beschermingsbesluit, aangezien dit besluit gevolgen van stedenbouwkundige aard heeft; dat immers, zoals blijkt uit de artikelen 26 en 13 van de ordonnantie van 4 maart 1993, de gevolgen van de bescherming blijven gelden voor het onroerend goed in welke handen dat goed ook overgaat, zodat onverschillig welke openbare overheid niet kan instemmen met niet-naleving van de bescherming en van de gevolgen ervan;

Overwegende dat met het besluit van 26 maart 1992 de voorgevel en het dak van het gebouw op het nummer 120 van de Tervurenlaan als monument worden beschermd; dat, in tegenstelling tot hetgeen de tussenkomen partij beweert, geen enkele vermelding uit dat besluit het mogelijk maakt om de bewering te staven dat alleen het platte gedeelte van dat dak beschermd zou zijn; dat daarentegen blijkt dat, bij ontstentenis van enige beperking vervat in het beschermingsbesluit, heel het dak veilig wordt gesteld door de beschermingsmaatregel; dat het dak, volgens de gebruikelijke betekenis van het woord, het gehele samenstel is dat de bedekking vormt van een huis of gebouw (Van Dale); dat daaruit voortvloeit dat de bescherming betrekking heeft op alle - horizontale, verticale of schuine - vlakken die als bedekking van het gebouw dienst doen en op het dakgebinte; dat de gevolgen van de beschermingsmaatregel geheel en al blijven voortbestaan zonder dat beweerd kan worden dat het beschermingsbesluit in rechte doelloos geworden zou zijn ten gevolge van de afbraak van het beschermde gebouw;

Overwegende, na inzage van de plannen voor de bouw van het pand gelegen op nummer 120 van de Tervurenlaan en van de foto van de achtergevel van dat gebouw, welke documenten gevoegd zijn bij het administratief dossier van de eerste verwerende partij, dat gebleken is dat, vanaf de voorgevel, de bedekking van dat gebouw bestaat uit:

- een plat dak met een diepte van zes meter (daarbij inbegrepen de dikte van de voorgevel);
- een hellend dak dat over een gedeelte van de breedte een bergplaats bedekt, met een diepte van 4,50 meter; logischerwijs moet daaruit worden afgeleid dat het plat dak zich voortzet over de overblijvende niet-overkapte breedte van de bergplaats ;

- een klein plat dak van 1,50 meter, dat uitsteekt over een trappenhuis;
- aan de achterkant, platte daken met een diepte van ongeveer 3,50 meter;

Overwegende dat in overweging 55 van de bestreden vergunning het bestaan bevestigd wordt van het plat dak met een diepte van zes meter aan de voorkant en van een volume aan de achterkant, maar dat er geen gewag in wordt gemaakt van de overige onderdelen van het dakwerk; dat die overweging, wat dat aspect betreft, reeds feitelijk onjuist blijkt te zijn;

Overwegende dat de plannen die gevoegd zijn bij de aanvraag die wordt ingewilligd met de bestreden stedenbouwkundige vergunning, slechts voorzien in de "restauratie" van een plat dak, ter hoogte van het gebouw op nummer 120, over een diepte van vier meter te rekenen vanaf de voorgevel, hetgeen zelfs niet overeenstemt met de hele diepte van het plat dak aan de voorkant van de bestaande beschermde constructie; dat behalve die vier meter, het project voorziet in de vervanging van het oorspronkelijk dakwerk door een verhoging van het gebouw met drie verdiepingen, waardoor dat gedeelte van het beschermde dak in zijn oorspronkelijke vorm zou komen te verdwijnen; dat daaruit noodzakelijkerwijs voortvloeit dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning de verdwijning van de overige onderdelen van het dakwerk dat beschermd was door het besluit van 26 maart 1992, definitief in rechte en in feite bekrachtigt; dat dat in rechte neerkomt op een afbraak of aanvaarding van de afbraak van die onderdelen en dus op een schending van artikel 27, § 1, van de ordonnantie van 4 maart 1993; dat het hier dus niet gaat om een toepassing van paragraaf 2 van artikel 27 van de voormelde ordonnantie;

Overwegende dat in overweging 53 wordt toegegeven dat door het verhogen van het gebouw op nummer 120 slechts een gedeelte van het plat dak wordt beveiligd, namelijk over een afstand van vier meter, terwijl in overweging 51 wordt gesteld dat de vergunningaanvraag voorziet in de inpassing van de voorgevel en het dak in het nieuwe project en in de inpassing van het smeedwerk aan de rooilijn, met inachtneming van het oorspronkelijke bouwwerk op de Tervurenlaan 120 en van de beschermde onderdelen ervan; dat deze laatste overweging, waarin voorzeker een van de doorslaggevende motieven van de bestreden vergunning wordt verwoord, haaks staat op de andere motiveringen van de handeling (inzonderheid overweging 53) en berust op een dwaling omtrent de feiten, aangezien in het omstreden project niet met alle beschermde onderdelen rekening wordt gehouden;

Overwegende dat in artikel 1 van het omstreden besluit gepoogd wordt om in verschillende overwegingen de redenen aan te geven voor het afgeven van de

stedenbouwkundige vergunning, ondanks de bezwaarschriften die zijn ingediend tijdens het openbaar onderzoek en in weerwil van de negatieve adviezen van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen; dat, als men de verwijzingen, herhalingen en overwegingen die alleen maar een beschrijving geven van het omstreden project buiten beschouwing laat, in de praktijk blijkt dat de pogingen om de afgifte te rechtvaardigen van de vergunning voor het gebouw op nummer 120 en voor de aangrenzende gebouwen, beperkt blijven tot enkele overwegingen;

Overwegende dat de meest uitdrukkelijke motivering vervat is in overweging 26; dat deze motivering evenwel niet duidelijk maakt waarom de voorkeur gegeven is aan de oplossing die erin bestond een oud beschermd architectonisch onderdeel te verwerken in hedendaagse componenten, boven andere oplossingen waarbij naar inpassing gestreefd wordt, terwijl de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen net heeft aangeraden om inpassing van het gebouw op nummer 120 te garanderen, door ervoor te zorgen dat de gebouwen op de nummers 122 en 124 behouden blijven; dat die overweging uitgaat van de vooronderstelling dat het omstreden project gekozen moet worden; dat in die overweging niet wordt gezegd wat de redenen zijn voor die keuze, zodat ze een *petitio principii* is; dat, hoewel hedendaagse architectonische oplossingen niet uitgesloten zijn (overweging 47), niet wordt beweerd dat uitsluitend zulke oplossingen mogelijk of wenselijk zouden zijn, terwijl de noodzaak om te zorgen voor het tot zijn recht laten komen van het onroerende erfgoed teneinde het te behouden in een geschikte omgeving, voortvloeit uit artikel 2, 2°, van de ordonnantie van 4 maart 1993;

Overwegende dat de overwegingen waarin getwijfeld wordt aan de intrinsieke architectonische waarde van de gebouwen op de nummers 122 en 124, voor welke gebouwen immers geen enkele individuele beschermingsmaatregel getroffen is, niets afdoen aan het mogelijke nut van de bescherming ervan (en in het bijzonder trouwens de bescherming van het gebouw op nummer 122) teneinde te zorgen voor de inpassing van het gebouw op nummer 120, dat gedeeltelijk is beschermd; dat een aantal van die overwegingen overigens niet ter zake dienend zijn: dit geldt onder andere voor overweging 66, waarin gesteld wordt dat het gebouw op nummer 126, dat samen met het gebouw op nummer 122 een symmetrisch geheel vormt, afgebroken is ter uitvoering van de vergunning van 23 december 1991, terwijl die vergunning van een vroegere datum is dan het besluit waarmee het gebouw op nummer 120 wordt beschermd en waarvan de inpassing kan worden gegarandeerd dankzij het gebouw op nummer 122;

Overwegende dat het bijzonder plan van aanleg, dat is goedgekeurd op 21 december 1989 en dat in verschillende overwegingen van de bestreden vergunning wordt aangehaald, voorziet in het op bouwhoogte brengen van de bouwlagen, in casu acht bouwlagen; dat dat voorschrift evenwel redelijkerwijs enkel kan worden toegepast in geval van afbraak gevolgd door wederopbouw; dat dat voorschrift geenszins een rechtvaardiging inhoudt voor de afbraak van gebouwen die minder hoog zijn; dat in voorschrift 11.2.2 overigens het geval beschreven en geregeld wordt waarbij het hoogteverschil tussen twee aan elkaar grenzende gebouwen meer dan één bouwlaag bedraagt overeenkomstig de door het plan toegestane afmetingen; dat daarenboven in artikel 11.2 gesteld wordt dat teneinde de architectonische erfenis te bewaren en de welstand van het plein veilig te stellen, de bestaande gebouwen die van een zekere kwaliteit getuigen (gebouwen die op het bestemmingsplan met een punt worden aangeduid) beschermd en onderhouden moeten worden; dat de gebouwen op de nummers 120, 122 en 124 weliswaar geen deel uitmaken van de gebouwen die in het BPA vermeld worden als gebouwen die behouden moeten blijven, maar dat behoort te worden opgemerkt dat dat plan van een vroegere datum is dan de bescherming en dat de lijst van te beschermen gebouwen dus aangevuld moet worden met het beschermde gebouw en met de aangrenzende gebouwen die er de inpassing van moeten garanderen; dat dit des te meer geldt aangezien het omstreden project gelegen is in een gebied van culturele, historische en esthetische waarde en daar het voorschrift van het bijzonder plan dient overeen te stemmen met voorschrift 7.6.1 van het gewestplan, welk voorschrift hoger staat in de hiërarchie der normen;

Overwegende dat overweging 43, volgens welke het optrekken van een nieuw gebouw met inpassing van het gebouw aan de Tervurenlaan 120 geen wijzigingen zal aanbrengen in de typologie van dat gedeelte van die laan aangezien het hier gaat om een doorlopende "muur" van aan elkaar grenzende gebouwen, wat de typologie van een weg herleidt tot iets zeer onbelangrijks;

Overwegende dat de overige overwegingen uitgaan van de vooronderstelling dat de bestaande gebouwen afgebroken en vervangen moeten worden door een vastgoedcomplex met hedendaagse architectuur, voor welk complex men dan ook moet voorzien in het op bouwhoogte brengen ten opzichte van de gebouwen op de nummers 116 en 128 en conform het BPA;

Overwegende aldus dat, wat betreft de gebouwen op de nummers 120, 122 en 124 van de Tervurenlaan, de bestreden stedenbouwkundige vergunning niet voldoende gemotiveerd is uit het oogpunt van het beschermingsbesluit van 26 maart 1992, de adviezen van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen

en de bezwaarschriften die zijn ingediend naar aanleiding van het openbaar onderzoek; dat de motiveringen voor de afgifte van de vergunning evenmin blijken uit de stukken die bij het administratief dossier gevoegd zijn zonder dat men er zeker van kan zijn dat de eerste verwerende partij de gepastheid om al dan niet de vergunning te verlenen waarmee de bestreden bouw wordt toegestaan, daadwerkelijk beoordeeld heeft in het licht van de bezwaren die geuit zijn met betrekking tot het bouwproject; dat dit een fundamentele kwestie is en niet alleen een formele;

Overwegende dat het eerste middel en het eerste onderdeel van het derde middel ernstig zijn;

Overwegende dat de verzoekende partij in dezelfde bewoordingen een gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert te wijten aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning, welk gevaar identiek is aan het gevaar dat zij toegelicht heeft in haar beroep met betrekking tot de voorgaande vergunning waarvan de tenuitvoerlegging geschorst is bij het arrest nr. 96.094 van 1 juni 2001;

Overwegende dat de verwerende partijen en de tussenkomenende partij soortgelijke antwoorden formuleren als die welke zij reeds gegeven hebben tijdens de procedure in kort geding met betrekking tot de voorgaande vergunning; dat de tussenkomenende partij een "conclusie" toevoegt, waarin zij stelt dat met het omstreden project een "totaaloplossing geboden wordt waarmee een einde kan worden gemaakt aan het verval van het huizenblok" en dat die oplossing, om dwingende redenen van rentabiliteit, de enige haalbare is "op privé-initiatief"; dat zij aanvoert dat het waarschijnlijke gevolg van een nieuwe schorsing erin zou bestaan dat zij genoopt zou worden om het project op te geven of het te beperken tot de nummers 122, 124 en 126 en dat "in dat geval het praktische resultaat van de procedures zou zijn dat het herenhuis- HAMESSE helemaal niet zou worden heropgebouwd en dat een kans om de stommiteiten ongedaan te maken die in het verleden door anderen begaan zijn, zou worden verkeken"; dat zij benadrukt dat de vergunning duidelijk maakt waarom die vergunning overeenstemt met de plannen van ruimtelijke ordening, met de letter en de geest van de bescherming en met de goede plaatselijke aanleg en dat de overwegingen met betrekking tot de opportuniteit van de uitvoering van het project binnen het overheidsbestek blijven; dat zij daaruit afleidt dat niet-tenuitvoerlegging van de vergunning een ernstiger en moeilijker te herstellen nadeel zou veroorzaken dan de tenuitvoerlegging ervan, aangezien het vanzelfsprekend is dat andere kandidaten aldus afgeschrokken zouden worden door de geestdrift waarmee zij vecht voor elke "toegeving" vanwege de overheid teneinde het herenhuis-HAMESSE op een rendabele

wijze te kunnen heropbouwen; dat zij tot slot van haar betoog schrijft dat niemand wil dat de terreinen op de nummers 118, 120 en 126 onbenut blijven en de wijk verder vervalt en concludeert dat geen enkel redelijk gegeven vanuit een praktisch oogpunt een rechtvaardiging kan inhouden voor het verloren gaan van de gelegenheid die geboden wordt door de afgifte en de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning;

Overwegende dat het door verzoekster geduchte gevaar voor een nadeel bestaat in de aantasting, die het omstreden project volgens haar zou betekenen, van de architectonische waarde en de waarde als erfgoed van de plaats; dat zij zegt dat zij betreurt dat in het omstreden project de beschermde gedeelten van het gebouw gelegen aan de Tervurenlaan 120 niet harmonieus verwerkt zijn, welke gedeelten uit hun verband worden gerukt en waarvan de aanblik volledig wordt beheerst door constructies van nagenoeg dubbele omvang en dat zij de afbraak hekelt van de gebouwen op de nummers 122 en 124 van dezelfde laan, die in een gebied van culturele, historische en/of esthetische waarde gelegen zijn en waarvan zij de intrinsieke architecturale eigenschappen prijst;

Overwegende dat met de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning verschillende gebouwen afgebroken zouden worden, terwijl een ervan, dat gedeeltelijk beschermd is, reeds afgebroken is; dat hetgeen beschermd is - de voorgevel en het dakwerk - heropgebouwd kan worden; dat dat gebouw omgeven wordt door gebouwen die duidelijk uit dezelfde periode stammen, waarmee het volgens de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen een bebouwing vormt die typisch is voor die tijd; dat die aangrenzende gebouwen gesloopt zouden worden; dat de hele wijk gelegen is in een gebied van culturele, historische of esthetische waarde; dat de bepalingen met betrekking tot die gebieden tot doel hebben de bestaande culturele, historische en esthetische kwaliteiten te beschermen; dat de bestreden vergunning, doordat ze toestaat die gebouwen te slopen en te vervangen door gebouwen met een compleet verschillende esthetische waarde, afbreuk vermag te doen aan de historische en esthetische kenmerken van de wijk en de weer op te bouwen gedeelten van het beschermde gebouw kan plaatsen binnen een volledig verschillend architecturaal verband; dat het nadeel dat voortvloeit uit deze uitholling van een waarde beschermd door de stedenbouwkundige voorschriften en door de maatregelen tot bescherming van het bouwkundig erfgoed, als ernstig moet worden beschouwd;

Overwegende dat het nadeel dat bestaat in de afbraak van oude gebouwen uiteraard moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat het de Raad van State er niet om te doen is een of ander waardeoordeel te vellen over de architecturale kwaliteiten van het nieuwe project, maar om vast te stellen dat met de verwezenlijking van dat project, in feite en in rechte, een totale breuk bewerkstelligd wordt ten opzichte van de bestaande situatie, welke situatie beschermd beoogd te worden door regels inzake ruimtelijke ordening en monumenten en landschappen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij en de tussenkomenende partij betwisten dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen enerzijds de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning en anderzijds de inbreuk die volgens de verzoekende partij gepleegd wordt op het gedeeltelijk beschermde gebouw dat gelegen is op het nummer 120; dat hoewel dat gebouw gesloopt is op 21 mei 1993 onder omstandigheden die in het nieuws zijn gekomen en ofschoon de tussenkomenende partij zelf toegeeft dat die afbraak onwettig is, toch onverminderd geldt dat het beschermingsbesluit nog steeds van kracht is en dat het de verplichting inhoudt om de plaats opnieuw in orde te brengen bij ontstentenis van enig besluit waarbij het gebouw van de monumentenlijst geschrapt wordt; dat die verplichting voortvloeit uit de toepasselijke wetgeving en rust op de eigenaar, ongeacht of de verrichting al dan niet rendabel is en ongeacht of het project al dan niet past in een nieuw allesomvattend project; dat het dus niet klopt te beweren dat dankzij het omstreden project de beschermde gedeelten van het gebouw gerestaureerd zouden kunnen worden; dat het ook om dezelfde reden niet klopt te beweren dat "deze voorgevel zonder de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling opgeborgen zou blijven in de bergplaatsen van de gemeente, zonder hergebruikt te kunnen worden"; dat het daarentegen wel degelijk het rechtstreekse gevolg zal zijn van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning, dat het beschermde gebouw, waarvan de restauratie in situ hoe dan ook verplicht is, uit zijn architecturaal verband gerukt zal worden, waarin het zich bevond nog vóór het op onwettige wijze werd gesloopt, en "geïntegreerd" zal worden in een compleet verschillende architectuur;

Overwegende dat hoewel het terrein thans onbenut is en hoewel de Raad van State, teneinde een oordeel te vellen over het risico van een nadeel, moet uitgaan van de situatie zoals deze is op het ogenblik waarop hij uitspraak doet, dit niet betekent dat hij niet de schorsing zou kunnen bevelen van de tenuitvoerlegging van een stedenbouwkundige vergunning vanwege een op onwettige wijze ontstane toestand, aangezien met deze vergunning zulk een situatie in stand gehouden, versterkt en verergerd zou worden; dat hoe dan ook de bescherming van het gebouw en de verplichting om het te restaureren deel uitmaken van de rechtstoestand waarmee rekening gehouden moet worden;

Overwegende dat de tussenkomende partij in de conclusie bij haar verzoekschrift het standpunt verdedigt dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning tot gevolg zal hebben dat het herenhuis-De Lannoy niet heropgebouwd zal worden en dat een gedeelte van de wijk zal blijven voortbestaan als stadskanker;

Overwegende dat deze stelling geen rekening houdt met de functie van een rechtscollege, dat geen opportuniteitsoordeel mag vellen en in het bijzonder de functie van de Raad van State, die niet mag nalaten de wettigheid van bestuurshandelingen te toetsen, welke taak hem door de wet wordt opgedragen met toepassing van artikel 160 van de Grondwet, onder voorwendsel dat die toetsing zou leiden tot een resultaat dat in de praktijk door sommigen als weinig opportuun wordt beschouwd;

Overwegende dat van het ogenblik af dat er ernstige middelen voorhanden zijn waarvan er een de bestaanbaarheid van het project met de bescherming van een van de betrokken gebouwen betwist en vermits de verwerende partijen en de tussenkomende partij excepties van onontvankelijkheid opwerpen en een stelling naar voren schuiven aangaande het gevaar van een nadeel, in de trant van die welke reeds verworpen zijn door een schorsingsarrest dat gewezen is over een identiek project, er voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State waaraan voldaan moet zijn opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning kan worden uitgesproken;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek om tussenkomst in de schorsingsprocedure, ingediend door de naamloze vennootschap ODEBRECHT, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning die op 18 juni 2001 door het college van burgemeester en schepenen van Sint-Pieters-Woluwe aan de naamloze vennootschap ODEBRECHT is afgegeven "met betrekking tot een goed gelegen aan de Tervurenlaan 118 tot 126 en Hertoginstraat 3 tot 13 en strekkende tot het afbreken van een gebouw, het oprichten van een

flatgebouw met kantoren, een bankagentschap en 59 ondergrondse garages, met inpassing van een beschermd gebouw «Tervurenlaan 120» en het afwerken van de ruwbouw aan de Hertoginstraat 3 tot 13.

Artikel 3.

De kosten van het verzoek om tussenkomst, ingediend door de naamloze vennootschap ODEBRECHT, bepaald op 5.000 frank, komen ten laste van deze laatste.

De beslissing over de kosten wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op dertien november tweeduizend en een door:

de Heer	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
Mevr.	MALCORPS,	griffier,

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.